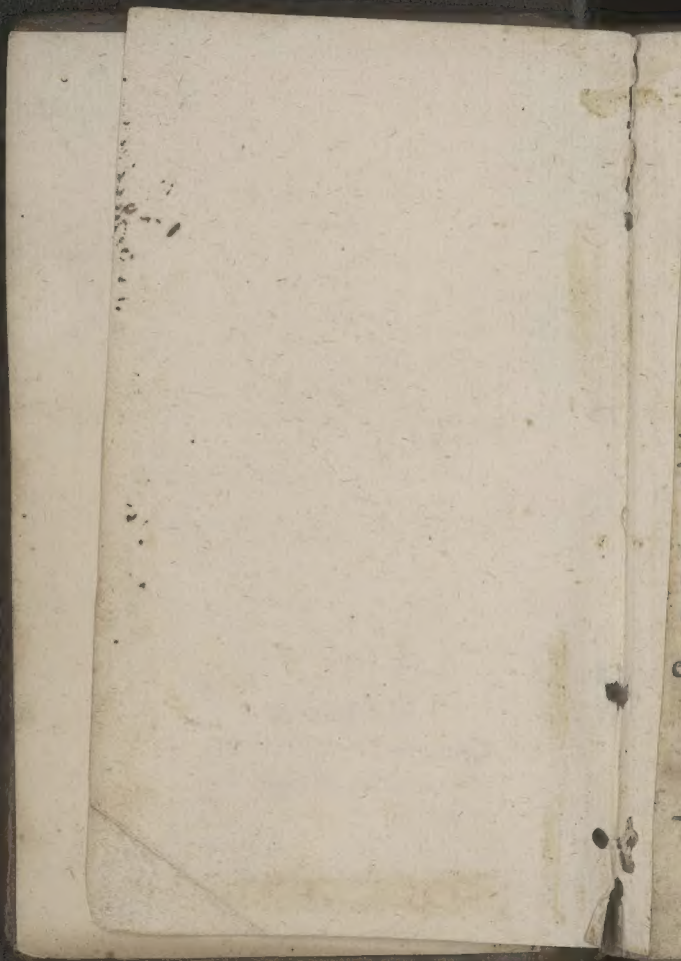

Biblioteka
Ojców Kamedulów
w Bieniszowie

P A L Æ S T R A

P I E T A T I S

Sanctè vivendi &
moriendi,

A P E R T A
ATHLETIS MA-
R I A N I S,

In Sodalitatibus Virgi-
nis Deiparæ,

Ad Collegia Societatis IESV,
Operâ

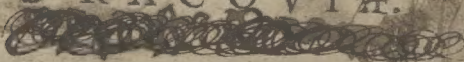
JOANNIS MORAWSKI,
ex eâdem Societate Sacerdotis.

EDITIO QUINTA

ANNO DEI-HOMINIS 1683.

Superiorum permissu.

C R A C O V I A.

*Exemplar
Cana Dulced
ad Vartian*

)(§§)(§§)(§§)(

Nos verò ad maiorem vocati
vitam, ad excellentius fastigi-
um ascendimus, & in maioribus
exercemur Palæstris.

S. CHRYSOSTOM. *Tom. 5.*

PROTESTATIO AUTHORIS.

Quæ narrantur in hoc libello de vi-
tâ & virtutibus quorundam B.
Virginis Sodalitū, & Miracula, Pro-
phetias, Revelationes, aliâq; huiusmo-
di sapiunt: humana duntaxat autho-
ritate, non autem Divinâ Catholicæ
Romanæ Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis
nituntur: atque ita fides sit penes Au-
thores, iuxta Decretū Urbani VIII.
2. Iunii. 1631.

Approbatio

IMPRIMATUR.

Posnaniæ &c. 20. Sept. 1676.

ALBERTUS DOBRZELEWSKI,

Officialis Posnaniensis

Generalis.

101 Biem. B. II 30

)(S)(+)(+)(+)(S)(
S Y L L A B V S
C A P I T U M.

- Caput 1. Proponuntur quadam Prin-
 cipi practica, sanctè vivēdi. pag. 1.*
- Caput 2. Remedia ad fugienda &
 extirpanda vitia. 36.*
- Caput 3 Praxis exercitij matutini.
 52.*
- Caput 4. Examen vespertinum. 57.*
- Caput 5. Observanda circa quamcū-
 que actionem, ut perfectè fiat. 61.*
- Caput 6. Orationes iaculatoria per
 diem usurpanda. 65.*
- Caput 7. Praxes visitandi SS. Sa-
 cramentum. 76.*
- Caput 8. Modis audiēdi Sacrum. 84.*
- Caput 9. Praxis recitandi coronam
 B. Virginis. 88.*
- Caput 10. Varia Corona per hebdo-
 madam dicenda. 101.*

)(§)(+)(±)(+)(§)(

Caput 11. Observanda circa Confessionem 103.

Caput 12. Praxis sacrae Communionis. 113.

Caput 13. Actus virtutum Theologicarum & moralium. 128.

Caput 14. Praxis laudandi DEUM. 129.

Caput 15. De modo colendi Christū, & festa eius celebrandi. 131.

Caput 16. Breves meditationes de Passione Christi. 155.

Caput 17. Modi colendi B. Virginē, præsertim in festis ipsius. 192.

Caput 18. Praxis colendi Sanctos Patronos. 214.

Caput 19. Modus sanctē moriendi. 219.

Caput 20. Exemplis quorundam illustrium sodalium. 233.

Concluditur ars, sanctē vivendi, & moriendi.

S(†)(†)(†)S

C A P V T I.

Proponuntur quædam
Principia sanctè vivendi.

I.

*Semel factum, Dictum, Cogitatum,
æternum est.*

§§§ Xplico. Athleta
§§§ E Mariane, fecisti aliquem
§§§ amore DEI actum hero-
cum? Vidit illum DEUS, qui o-
mnia videt; & quia immutabilis
est, scripsit illum in memoria sua
immutabili, *Nunquam deinceps
delendum: ergo tu quoque in cœ-
lo DEUM videndo, leges istum a-
ctum tuum heroicum tota æter-
nitate in memoria DEI descri-
ptum, atque de ipso cum DEO*

A

Tuo.

Tuo, & Sanctis omnibus tota
æternitate gaudebis. Peccasti?
Vidit DEUS hoc infelix tuum
peccatum in tali momento, in
tali loco commissum, illudque
scripsit indelebiter, ut ait Au-
gustinus, *In Legibus æternis, & in*
mentibus Angelorum, ac de illo to-
ta æternitate displicentiam habe-
bit. Ergo tu quoque, in cœlo
quamvis beatus, hoc tuum pec-
catum, tota æternitate leges,
scriptum in legibus æternis, atque
illud tota æternitate detestaberis:
& sicut fieri non potest tota æter-
nitate, ut quod semel fuit, non
fuerit, ita tota æternitate fieri
non potest, ut, quod semel cogi-
tasti, dixisti, fecisti, a te cogita-
tum, dictum, factum, non fuerit.
Adhucné igitur nullius momē-
ti

ti putabis momentum tuæ actionis siue bonæ siue malæ, quod immenso æternitatis pondere appetiandum est? Adhuc in verbis tuis, cogitationibus, & operibus, non verberis censuram legum æternarum? Non contendes totus, per tuas omnes & singulas cogitationes, verba & facta, vt in memoria æterna sis iustus?

II.

*Præstat millies mori quàm semel
peccare.*

Ità verissimè sensit noster Polonus Angelus, Sanctus Casimir⁹, Vix enim scire quid sit peccatum mortale? Est in primis cum recta ratione difformitas tam deformis, vt pro nullo bono consequendo, etiam pro mille mundis lucran-

Az dis,

✱

CAP V T

dis, prudenter eligi possit: tam
probrosa Creaturæ rationali, vt
merito dixerit Sanctus Anselm⁹,
malle se ire ad infernum cum in-
nocentia, quàm ad coelum cum
peccato mortali. Est illa infelix
conversio, quâ homo, ex amico
DEI, fit inimicus; ex filio DEI,
filius Diaboli; ex herede Regni
Coelorum, inferni mancipium.
Est Rebello creaturæ contra
supremum Principem, & cum
hoste ipsius Diabolo coniuratio.
est contemptus voluntatis Divi-
næ, infinito honore & amore
dignissimæ, propter bonum no-
strum prohibentis aliquid, & i-
stum contemptum suum viden-
tis. Est, ut ait Apostolus, Con-
cubatio filij DEI, obstruentis no-
bis suâ gratiâ viâ ad peccatū. Est

præ

P R I M U M.

prælatio non Barabbæ, sed Diaboli eiusque voluntatis, supra Christum eiusque præceptum. Est sanguinis Christi ad instar rei immundæ reputatio, quâ peccans proijcit animam tinctam sanguine Christi in cœnum peccati. Est in voto DEICidium, quo, ut ait Sanctus Bernardus, homo peccando vult interimere aut sapientiâ DEI; volendo ne suum peccatum videat; aut iustitiam, volendo ne puniat; aut Omnipotentiam, volendo ne possit punire, adeoquæ vult interimere DEUM, qui sine Sapientia, Iustitia, Omnipotentia, vivere non potest. ô scelus horrendum! Præterea peccatum mortale est illa sceditas, cuius una guttula, id est una cogitatio superba, nobilissimam & pul-

cherrimam creaturam Angelicā,
tam turpem, tamq̃; detestabilem
fecit; qualis est Diabolus. Est il-
la animæ macula, quæ per viam
satisfactionis, nullo lacrymarum
oceanoto aternitate, ex oculis
pœnitentibus profluentium, nul-
lo sanguine Martyrum, quamvis
numero infinitorum, deleri po-
test, nisi sanguine filij DEI. Est
tam invisa Divinis oculis turpi-
tudo, ut illa infinita bonitas ni-
hil eorum odio habens, quæ fecit,
tamen ad iniquitatem cum maio-
ri horrore respiciat, quàm ad Ca-
nem foetidum, & vermibus sca-
tentem; vsq̃; adeò, vt (quod con-
siderat Blosius) si in purissima
Matre filij DEI, quam supra o-
mnem aliam puram creaturam
diligat, vel unam peccati mortali-
lis

P R I M U M.

lis deprehenderet labem, illicò
illam cœlo deturbaret, ac in præ-
cipitium inferni detruderet. De-
niq; est illa animæ labes, quam æ-
ternæ inferorū flāmæ (Ah quām
atroces!) nunquam tot milliori-
bus annorum excoquere poterūt;
quæ tantam DEO displicentiam
movet, ut nullam in suis suavissi-
mis visceribus compassionem ha-
beat, videndo creaturam suam
perpetuis incendijs sinè fine tor-
queri, cū nos unum canem in
igne ardentem, ne quidem per
vnum quadrantem sinè sensu do-
loris aspicere possimus. Tanta
est malitia peccati mortalis, vt,
si ita loqui fas est, omnem quo-
dammodo tollat compassionem
ex dulcissimo DEI corde. Quæ
cū ita sint, quomodo tantum

CAPUT

malum, vel per vnū diē in anima tua sustines? Cū peius sit vnum peccatum mortale habere in anima, quā omnes inferni Dæmones in corpore, vt docet Chrysostomus hom. 30. ad popul. & Basiliius hom. 13. ad Baptis. & ideo Peccans à DEO Patre coram Sancta Catharina Senensi appellatur, Dæmon incarnatus. Quā audacia hac nocte in peccato mortali quiescere præsumis, quā fortē dæmones repetent à te animam tuam? Curtam facile? Tam frequenter peccas? & quidem non, in absentia, sed in facie DEI, omnia videntis; DEI, qui tibi nihil mali fecit, sed potius te tot bonis cumulavit; DEI, in quo sunt infinita motiva amoris, qui te, dum peccas, in eodem instanti præ-

P R I M U M.

precipitare in infernum potest. Et peccas abutendo eius concursu, alijsq; eius beneficijs contra ipsum; peccas non ut placeas alteri Deo, sed ut placeas Diabolo; peccas non ut acquiras aliquod Regnum temporale, sed ut amittas æternum. si bellua, si Ethnicus, si Diabolus esses, fortè aliquam excusationem posses prætere, nunc verò cum credas filium DEI pro te mortuum esse, ne illum offendas, cum te DEUS tot minis à peccato deterreat, tot beneficijs ad se alliciat, aliquid ei iudicanti respondebis? Heu miserere animæ tuæ! Quid enim in te peccavit anima tua? Egestatem fugis, quæ te divitijs privat, & non fugis peccatum, quod te privat gratia DEI, virtutibus

infusis, omnibus meritis per tot annos congregatis; idè, vt si infinitos gradus gratiæ haberes, si merita numero infinita, omnib? te in uno instanti privaret? Horres mortem, quæ te privat vitâ temporali ærumnosâ, & non horres peccatum, quod te privat iure ad vitam felicem interminabilem? Demum febriculæ ardores, vno die pati non potes; nec digitum igni admotum per aliquot momenta sustines; & toties peccando resolvīs te ad habitandum in ardoribus sempiternis, in igne devorante? Et quid si hoc peccatum quod committere vis, erit ultimum complementum mensuræ, quam tuis peccatis designavit Divina providentia? Quid si post hoc peccatum te projiciet
in

in æternum à facie sua DEUS, nec tibi gratiam efficacem ad poenitentiam largietur?

III.

Nihil est certius morte, nihil incertius horâ mortis.

Immobile statutum est, omnib⁹ hominibus semel mori. Quotquot fuerint ante te homines, & quotquot te sequentur, aut mortui sunt, aut moriêtur: tu quoq; migrabis hinc omnino, nec sepe nec diu manebis hic, nec usquam, supra terrâ; sed vel infra terram, vel in cœlo, brevi manendum tibi est, & semper manendâ. Quid curas unius diei hospitium? quid amicos non nisi hodiernos? nec ultra crastinos? hodie sunt, cras tecum non erunt. Nec tibi per

longum iter æternitatis comites
erunt. Brevi te deferet ista for-
mæ venustas, deferent divitiæ,
voluptates, honores, deferet mū-
dus. Solate virtus sequetur: *Solus*
IESUS omnibus recedentibus non
recedet. Cætera omnia fucum no-
bis faciunt, dum vivimus, viven-
tibus pretiosa, vilia morientibus.
Heu quantam illorum vanitatē
Cereus lustralis ad vespērā mor-
tis detegit! Sed serum erit tunc
aperire oculos, cū in morte
claudentur. Quod tunc te egisse
optabis, nunc age. Punctum,
quod vivis, forē ultimum est,
&, vt ait Tertullianus, *Christi no-*
crastinum non est. vis mortem.
Sanctorum pretiosam, vive vi-
tam Sanctorum pretiosam? fuge
vitam peccatorum. *Et qui ne-*
scis

*scis, ubi & quando te mors expectet,
tu illam semper & ubiq; expecta.*

I V.

Momentaneum quod delectat, æternum quod cruciat. S. Gregorius.

O Voces horrendas, *Æternum, Nunquam, semper!* Ah semper, quod finietur nunquam! Ah nunquam, quod durabit semper! Ah æternum, quod nunquam finietur, quod semper durabit! Vis nosse quid sit Æternitas? Est Circulus, cuius initium semper est, medium & finis nunquam. Est rota, quæ semper volvitur, quiescit nunquam. Est orbis, qui ubi definit, incipit, & incipiendo nunquam definit. Deme æternitati mille annos, deme mille millia annorum, deme tot seculorum.

milliones, quot stellas numerat
coelum, quot atomos aër, quot
guttas oceanus, nec unicum mo-
mentum æternitati detraxisti; tã
enim manebit infinita, quàm an-
tè fuit, manebitq; tam diu, quàm
diu DEUS perseverabit esse DEUS.
Hæc ergo æternitas infelix, tam
animi quàm corporis crucia-
tibus plena vnius momentaneæ
delectationis pœna est. O DEUS
ergo né unius diei febricula mo-
lesta nobis est? si tibi eodem in
molli lecto, inter morsum pulicũ
per vnã noctem decumbere, du-
rum est; digitum ardenti candelæ
ad motum vnicâ horâ tenere, in-
tolerabile: Ah quid, semper &
æternam à visione Dei exulare,
igne arrosi fieri vri, die nocteq;
æciam inter caliginis, fumina

ac sulfur verſari, excruciarī mor-
dis omnibus, finè ullo ſolatii le-
vamento, inter ciuilatus lamen-
tabiles, ac rugitus dæmonum,
in contubernio Dæmonum vi-
vere, deſperatione rumpi & rabie
nunquam lenienda, ſicquē vivere
æternū moriendo, & mori æ-
ternū vivendo? ô ſemper! ô nu-
quam! ô æternitas! Utinam re-
quentiùs menti noſtræ occurre-
res, quàm nobis amaras redderes
mundi omnes voluptates!

V.

*Quid prodeſt homini, ſi univerſum
mundum lucretur, anima verò ſua
detrimentum patitur? Matth: 16.*

TAnti æſtimat animam noſtrā,
omnia ponderans in mentura
& pondere æquilimo DEI Sapi-
entia

entia Incarnata, vt ipsius iudicio
totum lucrum, quod ex orbe vni-
uerso colligi potest, nullius mo-
menti præ anima nostra sit, &
prorsus nihil sit. Iniqu⁹ emptor
Diabolus est, qui pro anima, Re-
gna omnia mundi offerens dicit:
*Hæc omnia tibi dabo, si cadens adora-
veris me.* Maiori illam pretio e-
mit Sapientissimus negotiator
Christus, quia infinito Thesaro
sui sanguinis ac meritorum rede-
mit, vique ad extremam pauper-
tatē, vique ad sui exinanitionem,
amore animæ nostræ redactus.
Egonē igitur tam stultus mercā-
tor sim, qui animam meam non
pro Regnis omnibus mundi, sed
pro momentanea voluptate, pro
evanido honoris fumo, Diabolo
æternam vendam! Heu quantum
da-

damnum animæ unicæ, animæ
 aternæ detrimentum! Si una ma-
 nu privatus fuero, alterâ uti poterô;
 si uno pede mutilatus fuero, alter ma-
 nebit residuus; si aurem dextram a-
 misero, supererit sinistra; si unus ocu-
 lus deficiet, alter erit solatio: At ani-
 mam habeo duntaxat unicam & æ-
 ternam, quam si semel amiserô, iam
 nulla est reliqua. Una est, quæ pro
 centenariis mihi esse debet & millenis,
 hanc si perdo, perdidit aternum; si lu-
 cror, pariter aternum lucratus sum;
 hanc ubi silvam fecero, iam quod me-
 tuam non habeo aternum: ubi semel
 perdidit, neq; quod sperem

superest aternum,

quia anima uni-

cacst, aterna

est.

§+§

*Bonum gratiæ unius, est maius, bono
totius naturæ universi. S. Tho: 1. 2.*

q. 113, art. 9. ad 2.

AVrum tibi placet, gemmas
quaris, & colligis ò homo?
quid si hoc momento mundum
aureum & gemmeum, quid si
mille & plus quàm mille mundos
aureos & gemmeos tibi statuem
facile comparandos? En vnica
Sanctificantis gratiæ gradus, Bo-
num totius naturæ universi, ade-
oque mille mundos aureos & gē-
meos pretio superat. Et quidni
supere? qui infinito pretio meri-
torum Christi emptus est; quo
Regnum Cœlorum & immensa
æternitatis beatæ gloriæ condi-
gnè emitur. Quaris iam, quo
pretio

pretio hanc gemmam sic pretiosā
emas? Sacramentorum pœnitentia,
& Eucharistiæ frequens ac
dignus usus, charitatis opera, v-
nica sancta cogitatio, vnicus bo-
næ voluntatis actus, pretia sunt,
quibus gemma hæc inæstimabilis
comparatur. O quot Thesauros
plusquam aureos plusquam gem-
meos colligeres vel per vnum di-
em; si talibus actibus, cogitatio-
nibus, operibus totum diem im-
penderes? Quot tibi pereunt tam
pretiosa lucra, cū sinè bonis a-
ctibus pereunt dies? Ergo hīc te
decet maximè avarum esse, vnicā
æstima & cura DEI gratiam, &
non vnicam: vnicam, quia præ
omnibus alijs bonis creatis qua-
rendam; non vnicam, quia per
plurimos gradus continuò augē-
dam

dam vt dicere possis ignito Sancti
IGNATII corde: *Amorem tuum Do-
mine cum Gratia tua mihi dones, &
Dives sum satis, nec ultra quidquam
posco.*

VII.

Servire DEO, regnare est.

NON est tam abiecta servitus
DEI, quàm exteriùs apparet.
Omnes servi DEI Reges sunt,
quia sibi suisque passionibus do-
minantur, Reges sunt, quia intra
illos est Regnum DEI, illa scili-
cet pax conscientiæ, illud gau-
dium Spiritus Sancti ineffabile.
Reges sunt, quia iuxta Christi
promissionem, ipsorum est Re-
gnum cœlorum. Reges sunt,
qui simul amici & filij Regis Re-
gum. O beatam servitutem cū-
ctis

etis Regum soliis altiozem! Sen-
fere hoc magni Imperatores, Re-
ges & Principes, qui, vt DEO per-
fectiùs seruirent, sceptrâ, purpu-
ras, & diademata cum vita Reli-
giosa commutârunt. Tales fue-
runt, vt refert Hieronymus Plat⁹
de bono statûs Relig. lib. 2. c. 26.
Imperatores in Oriente, Anastasi-
us, Theodosius, Michâel uterque
In Occidête Lotharius & Hugo;
tales è Regibus in Italia Rachisi-
us & Pipinus; in Hispania Ver-
mundus, Ramirus; in Anglia Si-
gebertus, Elteredus, Henredus;
in Germania Carolomannus &
alij. Regum ac Imperatorum
filios, Duces ac principes inferi-
ores, quis numeret? Sufficiat re-
ferre dictum B. Aloysij, qui spre-
to Castillionis Marchionatu So-

cietatem JESU è consilio DEI
Matris ingressus, tanti fecit abie-
ctum esse in domo DEI, vt Gene-
rali Mutio Vitellesco, (quod i-
pse postea in publica exhortatio-
ne retulit,) palam dixerit: *Si per
vnum tantum momentum in Societa-
te JESU esse debuissẽ, & per infer-
ni pœnas cõ me pervenire oportuissẽt,
elegissẽ illas. Pater, vt in Societate
essẽ.* At enim servitus DEI suis
non caret laboribus ac molestiis?
Ita est. Sed quænam mundi ser-
vitus illis caret? Quæ rosa sinè
spinis, quæ sinè conchis gemma?
Quot incommodis, quot labori-
bus fatigantur servi mundi, vt fa-
mam, vt honorem, vt gratiam,
Principis lucrentur? Et hoc ipsũ
quàm fragile bonum est, quàm
incertum? Ergo pro amicitia
DEI,

DEI, tam certa pro honoribus, pro divitiis tota aeternitate man-
suris, longè minora pati grave e-
rit? Et verò quàm parū est, quod
à nobis in obsequiis suis exigit
DEUS. Parum omnino compa-
ratione tanti præmij, quantum
est aeternæ gloriæ pondus. Parū
ratione brevis temporis, quo la-
borandum & patiendum est. Pa-
rum comparatione eorum, quæ
Sancti pro DEO tolerabant. Pa-
rum comparatione eorum, quæ
pro nobis DEI Filius fecit &
passus est. Parum ratione digni-
tatis DEI infinitæ. Parum com-
paratione suppliciorū, quæ pro-
meruimus. Parum deniq; quia
omnes in obsequio molestias &
labores, dulces facit suis solatiis,
suo amore DEUS, vt ipse sit exal-
tans

tans iugū supra cervices nostras,
dicatq; meritò: *Iugum meum sva-*
ve est, & onus leve.

VIII.

Sinè causa Christianus sum, si Chri-
stum non sequor. S. Bernardus.

Nihil aliud est vita Christiani,
quàm imitatio vitæ Christi.

Aut Baptismi Character eraden-
dus est, & fides in Christum ciu-
randa; aut iuxta vitæ Christi Ide-
am vivendum est Christiano.

Quantus pudor est credere Chri-
sto dicenti, Beatos esse pauperes,
Beatos qui lugent, & tamen di-
vitiis sectari, querere volupta-
tes! Quàm probrosa contradi-
ctio, Adorare Christum paupe-
rem, contemptum, Crucifixum;
& paupertatem Christi fugere,
dere-

detestari contemptum, Crucem
horrere! Quanta indignitas,
Domini esse pauperem, servum,
divitem; Dominum omnia in-
commoda pati, servum delitijs
abundare? Itanè vestis attactu
Christi consecrata ac dignificata
est? & paupertas nostra, dolor, i-
gnominia, quæ Christus pariter
assumpsit, ipsa Christi assumptio-
ne Christiano dignificata non e-
runt? At pudeat *Servum esse maio-
rem Domino suo: pudeat sub spinoso
capite membrum esse delicatum.* Eli-
ge, quod vis Christiane: vel Chri-
stum errare puta, qui sponte pau-
pertatem, ignominiam, dolores
assumpsit: vel te errare fatearis,
qui opposita omnia ambis. At
Christum DEI sapientiam, errare
impossibile est; tu igitur infelix

B

erras,

erras, si divitias, si voluptates, si honores, cum salutis dispendio quæris.

IX.

Aut pati, aut mori.

Effatum est Sanctæ Terentiæ verissimum & Divinæ Scripturæ arcanum. Ità est, quàm diù vivimus, tamdiù restat pati. Multa bona agere,, & multa mala pati, Christianorum est, ait Bernardus. Sepovit DEUS omnes semitas nostras spinis & crucibus: Si quis ab una declinare velit, incidit in aliam, ob ipsam fugam Crucis novæ noxæ debitam. Quid frustra Crucem fugis, quam vitare non potes? In cælo nihil nisi bonum est: in inferno nihil, nisi malum: terra, quæ media est, vtrumque extremum participat. Quid Cru-

Crucem fugis, quàm Christus suo
contactu dignificavit? Crux la-
tronibus sit infame patibulum, ti-
bi Christiane est Scala ad coelum.
Hac itur ad Astra: hac Christus,
hac omnes cælites intrarunt in
gloriam suam. Quàm pulchrū
coelo spectaculum est, Christia-
num Christi confixum esse
Cruci! Quantum gaudiū, Chri-
stum socium habere dolorum!
Quid dulcius calice Passionis?
quem cor divinum suis implet
placitis, velut placidissimis li-
quoribus, quem manus piissimi
patris porrigit, quem os Christi
prægustavit. Bibe igitur tam
præclarum calicem sitibundus, vt
generosos, ac filio DEI dignos im-
bibas spiritus, & bibendo inge-
mina cum S. Tereffia: *Aut pati*

aut mori. Quin potius dic cum S. Magdalena de Pazzis: *Pati, non mori.* Aut exclama cum Indiarum Apostolo XAVERIO: *Amplius Domine, amplius cruciari.* Nempe pati, est *Omne gaudium*, vt ait Iacobus Apostolus. Stare ad Crucem Christi cum MARIA, est illud *vnū Necessarium*; Maria *optimam partē elegit*, vt aiebat Pater Vincentius Caraffa VII. Generalis Soc. JESU. *Pati amando, & amare patiando, est compendium p̄fectionis*, vt dicebat idem. *Ire ad cælum patiando, est ire per Postam*, vt dicebat P. Balih. Alvarez Soc. JESU. *Dolores pro amore Christi tolerati, sunt mensura itineris sursum, quam oportet esse confortam & coagitatam*, vt dicebat P. Franciscus Piccolomineus VIII. Generalis Soc. JESU.

X.

Omnis ponderatio non est digna continētis anima. Eccl. 26.

Quam pretiosa est castitas, Virtus Angelica! *Hæc incorruptio nos mortales facit proximos non modo Angelis, sed ipsi etiam DEO.* Hanc tanti fecit Christus, ut Matrem non nisi Virginem elegerit, ipse Virgo: & Ioannem Apostolum propter Virginitatē, in suo pectore tanquam gemmā pretiosam reposuerit, eumque moriens loco sui in terris, Filium MARIÆ reliquerit. Hanc itā amavit Virgo Mater prima huius virtutis in terris fundatrix, ut Angelo Maternitatem DEIOfferenti palam testata sit: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?*

Proemiū porro Virginitatis! quā
sublime! Supra montem Sion,
id est in sublimi gloria perēnare,
sequi agnum quocunque ierit, cā-
tico ab alijs inimitabili, cor DEI,
cor B. Virginis, tota æternitate
exhilarare, speciali laureola in
cœlo ornari, Virginitatis stipen-
dium est. Quanti igitur hanc vir-
tutem aestimare, quantum pro e-
ius integritate dimicare debes, si
Christo, si eius Matri placere de-
sideras, Athleta Mariane? Lin-
guam sibi præcidit, & cruentam
in os fœminæ impudicæ exspuit
Martyr Nicetas, vt castitatem de-
fenderet: tu saltem linguam co-
hibe, ne quæ toties Sangvine
Christi in sacra communione cō-
secratur, verbo aliquo impuro
polluatur. Nobiles Christianæ

Ama-

Amazones, aliæ oculos sibi eruerunt, aliæ se ipsas præcipitarunt é montibus, nè Virginitatem læderent: tu saltem oculos averte, nè videant vanitatem. Benedict⁹ pro conservanda castitate se nudum in vepris crucientavit; Franciscus in nivibus volutatus est; Xaverius ad sanguinis è naribus profluvium, vni somnio impuro resistit, tu nondum duriùs carnē rebellem tractasti, *nondum ad sanguinē restitisti*. Ergo nunc statue, omni diligentia thesaurum tam pretiosum servare, quem si semel amiseris, nunquam tota æternitate recuperabis.

*Quàm sordet mihi terra, dum cælum
aspicio.*

VOx erat S. P. Nostri IGNATII
ad cælum aspiciētis. Et quid
ni sordeat terra, tot plena pecca-
torum fœtoribus? Quid ni sorde-
at, quæ stabulum est pecorum?
Patria nostra est cælum. Ibi Pa-
trem DEUM habemus: ibi nos ma-
gnus charorum numerus expectat.
Bona terrena, quibus hic pasci-
mur, siquæ sunt porcorum, quæ
appetitum nostrum infiniti boni
capacem non explent, sed conta-
minant. Ad maiora, ad altiora
bona creati sumus: Ergo ad illa
properemus. *Ad cælum, Ad cælum.*
Ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sūt
gaudia, quia pura, eterna. Ame-
mus

mus vitam, sed amenius aternā:
 Quaramus diuitias, sed semper
 mansuras: optemus voluptates,
 sed sinè felle, sinè absinthio pe-
 rennes: Ambiamus honores, sed
 apud DEUM, nunquam perituros.
 O nos Velanos, si stabulum ama-
 mus præ palatio, exilium præ pa-
 tria, lutum præ auro. *Quanta*
plur nescis esse, cogitare parum de ma-
gno, & cogitare multum de parvo:
brevi imperi curam longissimam, &
longissime aternitati brevem curam
impendere! Quanta infania! nolle
perdere parum ut multum lucreris:
nolle dare mortem pro vita, terram
pro caelo, tempus pro aternitate;
nilil pro bonorum o-
mnium aggre-
gatione.

DEUS mihi sufficit solus.

Quid appeto? Quid appetendo
quaro, & satiari in appeten-
do nequeo? Bonum est quod ap-
peto, Bonum quaro, sed nullum
bonum creatum, quo satier inve-
nio. Vbi es ô bonum meum suf-
ficiens? quaro te intra diuitias sæ-
culi, sed non invenio: quid enim
sunt illæ, nisi mera deliria, figu-
ra transiens & somniū? quo *cum*
dormierint viri diuitiarum, nihil in-
venient in manibus suis. Imò spinæ
sunt, quæ sua solitudine pungunt
animam & cruentant. At neque
inter carnis delicias bonum suffi-
ciens reperio: quantum enim *gau-*
dium peccatoris? ad instar puncti est,
gutta mellis in oceano fellis & ab-
sin-

finthij. Quid frustra & inter
mundi honores, & inter favores
mortalium exquiro bonum? quā-
tā indigentia latent sub larva ho-
noris? quantā fallacia favores.
Principum? valete bona non bo-
na, boni indiga, non finē malo
bona, quia defectuosa & defecti-
bilia,. Solus bonum meum est,
qui purum bonum est, qui omne
bonum est, qui fons omnium bo-
norum est indefectibilis, & ori-
go, DEUS meus & omnia. *Nimium*
avarus est, cui DEUS non sufficit.
Quod enim bonum est, quod in
DEO cum infinito excessu non
contineatur? aut quod bonū est,
cum quo DEUS melior sit, quā
finē illo, qui infinitum bonum
est? Igitur si amore carco & lau-
de apud homines, sufficit mihi

DEO placere, sufficit laudem apud
DEUM habere. Si careo divitijs,
nimis dives sum, cum ius ad DE-
UM possidendam habeo. *Quid-*
quid mihi dare vult Dominus meus
præter se ipsum, dulce mihi non est;
auferat totum & se mihi det. Ipse
solus mihi sufficit, DEUS meus
& omnia..

CAPVT II.

Remedia.

Ad fugienda & extirpanda vitia.

IActis breviter in virtutis Palæ-
stra, sanctioris vitæ fundamen-
tis, armandus est Athleta Maria-
nus remedijs vitiorū, tum gene-
ralibus, tum particularibus, qui-
bus instructus prælia Domini, cō-
tra hostes animæ feliciter gerat.

Reme-

Remedia

Contra quod vis peccatum.

1. Remedium est. Oratio, ad quam subito recurrendum est insurgente aliqua tentatione, antequam cor occupet, invocando opem DEI, B. Virginis, & Sancti Patroni, qui in opposita virtute floruit. Huiusmodi orationes sūt: *DEUS in adiutorium meum intende. Domine saluum me fac! perco. Domine vim patior, responde pro me. MARIA sis mihi propitia. MARIA opitulare. Mater misericordiae, monstra te esse Matrem.*

2. Remedium est. Habere frequenter memoriam praesentiae DEI, & Angeli Custodis, atque occurrente pravâ suggestionē, se ipsum arguere dicendo: *Egone in*

oculis DEI Iudicis omnia videntis, & Angeli mei custodis, hæc cogitabo? hæc faciam? O Domine, malo mori, quàm sedari.

3. Remedium est. Premente aliqua tentatione, recordari Christi patientis, eiusque amore se ipsum vincere dicendo: *Amor meus Crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Ah non licet si. b. spiroso capite membrum esse delic. t. n.!* O bone JESU intra vulnera tua absconde me. Ità suadet Apostolus, ut cogitatione Christi passi armemur. t. Petri 4.

4. Remedium est. Tempore tentationis devotè aspicere imaginem Beatæ Virginis, vel et m. sibi in memoriam revocare, atq; eius more protestari, se nolle assentiri tentationi. *Propter te, ame-
re*

retui, ô pretiosissima Parens, Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam!

5. Remedium est. Meditatio Novissimorum. nempe mortis, iudicii extremi, inferni, iuxta illud: *Memorare Novissima tua, & in aeternum non peccabis.* Eccl. 7.

6. Remedium est. Fuga otij, quod est pulvinar Diaboli, & origo omnium vitiorum.

7. Remedium est. Fuga sociorum, locorum, aliarumq; occasionum peccati. Nam *qui amat periculum, in illis peribit.* Eccl. 3.

8. Remediū est. Usus frequēs Sacramenti Pœnitentiæ & Eucharistiæ, ex hoc enim divino epulo robur sumitur ad vincendū hostem animæ: Et de hoc Sacramento dicit Psaltes: *Parasti in*

*confpectu meo mens. m adversus eos,
qui tribulant me. Psal. 22.*

9. Remediū est. Dum aliqua tentatio infestat, elicere actum amoris DEI super omnia; talis enim Act⁹ itare nō potest cum peccato, ac proinde illud impedit.

10. Remedium est. Examen particulare instituire: itā vt manē proposito facto virandi tale, vel tale peccatum, circa meridiē & vespere te reflectas, quonies in hoc peccatum lapsus sis, moxque poenitentiam ipse tibi imponas, & propositum renoves, tam diu in eo persistendo,, quā diu vitium non extirpaveris.

Hac sunt remedia generalia contra peccata: veniamus ad specialia..

Reme--

Remedia

Contra tentationes. Fidei oppositis.

1. Cave nè unquam cum talibus cogitationibus disputes, nè fallacijs dæmonis in re Fidei tam obscura, capiarc: sed potiùs captivando intellectum in obsequium DEI, illico dices: *Credo omnia, quæ credit Ecclesiæ Catholica. Credo Domine, adiuva incredulitatem meam.*

2. Revoca tibi in mentem illa svavissîma vincula, quæ in Fide Catholica tenebant Augustinũ ità de se loquentem, lib. contra Epist. fundam. *Tenet m. in hac fide consensus popu'orum, atq; gentium, tenet auct'ritas miraculis in h'ota, spe nutrita, charitate aucta, vetustate firmata. Tenet ab ipsa sede Petri*
Apo-

Apostoli, vsque ad presentem Episcopatum successio. Addi potest: Tene me in hac fide, tanta doctorū Sapientia, tanta tot Religiosorum Sanctitas, tanta tot millionum hominum pro hac fide tolerata Martyria. Quæ omnia motiva credibilitatis in nulla secta reperiuntur, nisi in sola Romana Ecclesia, vt vel inde certissimum signum sit, DEUM in ea sola, & per eam loqui.

3. Frequentia ritus Ecclesiæ, præsertim usum Sanctissimi Sacramenti, vt sic tibi gustati, quàm suavis sit Dominus, sapiant ea, quæ ipse in ecclesia revelavit.

4. Vitandæ lectiones librorū vetitorum, conciones item & familiaritates Hæreticorum, vt monet Apostolus *ad Titum 3.*

Con-

Remedia.

Contra consuetudinem iurandi.

1. Considera, quantus sit D E I contemptus, cū nomen eius sanctum & terrible assumitur ad confirmandum dictum falsum; hoc enim nihil aliud est, quā DEUM, qui est summa veritas, facere testem mendacij, adeòq; facere DEUM mendacem, quæ est ingēs DEI contumelia.

2. Considera consuetudine iurandi amitti auctoritatem in dicendo: nam frequenter & facile iuranti minus creditur, etiamsi serio iuret: vt docet S. Chrysostomus hom. 7. ad pop. Antioch.

3. Loco consuetae formulæ iurandi asuesce alteri modo testandi, quinon contineat iuramentum, dicen-

dicendo v. g. ità pro certo affirmo, &c.

4. *S. Chrysostomus hom. 5. ad populum*; ad deponendam hanc consuetudinem suadet, vt qui est ei obnoxius, ipse sibi poenam imponat, quoties in hoc peccatum labitur, v. g. vt impransus cubet; vt toties det Eleemosynam, &c.

Contra superbiam & vanam gloriã.

1. Frequenter sibi imperfectiões, & peccata ob oculos ponere, ob quæ digni sumus omni contemptu.

2. Proponere sibi ante oculos perfectiones Sanctorum, & cum illis seipsum comparando confundi.

3. Meditari de humilitate Christi conculcati, consputi, latroni postpositi, atq; nobis dicentis,

tis: *Discite à me quia mitis sum & humilis corde.*

4. De se, suisque factis nihil ad laudem vel vituperium dicere, & oblatam laudem statim DEO, offerre.

5. Libenter occupari in functionibus abiectioribus, & cum humilibus conversari.

6. Laudem & honorem apud solum DEUM quærere; apud quem solum est laus vera, æterna, inamissibilis, imò est infinita, cum sit ipse DEUS, iuxta illud Regij Vatis: *Apud te laus mea DEUS.* Et: *Laus mea tu es.*

7. Sæpe cogitare quòd superbus sit contèptibilis hominib⁹, & DEO odibilis, qui superbis resistit, eosq; punit infamiâ, & peccatis turpibus, vt sibi vilescant

CON-

Contr. Iræ & Impatienti. m.

1. Cùm te irâ commoveri sentis, ab omni verbo abstine, aliò te conferendo, nè aliquod verbū contra rationem excidat.

2. Aspice Christum Crucifixum, ideam omnis patientiæ & mansuetudinis, qui, vt dicitur. 1. Petr. 2. *Cùm pateretur, non comminabatur*; atq; intra eius vulnera tuas molestias depone, vt ibi dulcescant amore sui Redemptoris.

3. In omni tua aduersitate, oculos mentis conuerte ad DEI voluntatem sapientissimam, iustissimam, benevolentissimam, à qua omnia aduersa ad nos veniunt, dicendo: *Ità Pater, qui sic placitum est ante te.*

4. Vide tuos defectus maiores,
quos

quos in te tolerat Deus, & alij;
& quibus longe maiorem poenam
mereris; ac proinde in satisfactionē
pro ipsis, accepta aduersitatem.

3. Considera damna, quæ ex ira,
& impatientia proveniunt. Nam
ira non minuit dolorem, sed auget:
& præterea vulnus conscientia in-
fligit, privatque coronā. Deinde
hominē facit furentē bestiam. De-
nique præscribit modū, quo Deus
agere debeat cum iracundo, orante:
Domine nobis sicut Eues di-nitimus.

Contra tentationes impuras.

1. Fugiendæ occasionēs, cavendi latio-
nes, amicitia nocivæ, otium.

2. Custodiendi diligenter sensus,
præsertim oculi, lingua, manus,
sunt enim fenestræ, per quas mors
intrat.

3. Sub-

3. Subtrahendum fomentum libidinis, nimius cibus & potus.
4. Adhibenda mortificatio corporis, jeiunia, flagellationes, vigiliae.
5. Utendum frequenti comunione, ut purissimo corpore Christi, corpora nostra sanctificentur.
6. Juvat plurimum devotio ad Matrem purissimam, à qua virtus continentiae saepe petenda est, & coram eadem mane & vespere protestatio facienda, quod quidquid contra Angelicam puritatem acciderit, id præter & contra nostram voluntatem futurum sit, idq; amore ipsius.
7. Occurrente tentatione, mentē illico aliò avertere, vel conferendo se ad aliquid serio agendum, vel recurrendo ad Christum Crucifixū, vel ad Angelum Custodem, vel ad B. Virginem, his verbis: *Virgo purissi.*

ma, per Immaculatam Conceptionem tuam, munda cor meum ab omni impuritate: in nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti.

Contra Invidiam & Odium.

1. Honorem laudem ceteraque bona temporalia non magni facere: sed potius bona mellioris ordinis æterna desiderare.
2. Ea frequenter desiderare quæ ad fraternum amorem excitare possunt, qualia sunt; quod omnes filius Dei imagine insigniti omnes Christi sanguine tincti, omnes ad eandem hæreditatem vocati omnes ejusdem diuinæ mensæ participes.
3. Expendere damna invidiæ, quæ invidum tristitiâ inani consumit, omnibus grauem facit, diabolo similem reddit.

Contra

Contra Gulam.

1. Remedium præscribit Spiritus S. Prov. 23. *Noli esse in convitiis potatorum, nec in comæssationibus eorum.*
2. Expende turpitudinem huius vitij, quod hominem belluam facit, imo deteriorem belluis, quæ naturam, ultra satietatem non grauant.
3. Considerare incommoda, quæ ex hoc vitio, proveniunt, qualia sunt; paupertas, multæ infirmitates, acceleratio mortis, rixæ, homicidia, luxuria, & alia.

4. Pænā

4. Poenam sibi statuere pro hoc defectu commissò, die aliquo victitandi pane & aqua, cibumq; qui sumendus fuisset, pauperibus erogandi.

Contra tepiditatem.

1. Considerare amorem DEI, erga nos, & tot beneficia, quibus nos obstringit continuò ad hoc, ut ei ferventer serviamus.

2. Considerare immensum gloriæ pondus, quod tam facile per opera ferventia promereri possumus, & quod promerendi post mortem, tempus non erit amplius.

3. Considerare exempla tot Sanctorum, tum in hac vita, tum in cœlo DEUM ferventer laudantium:

4. Considerare finem creatio-

nis nostræ, qui non est alius, nisi laudare DEUM eiq; servire.

5. Considerare malitiam tepiditatis, quæ ipsa bona opera reddit mala, & nauseam tantam DEO movet, vt dicat in Apoc. *Utinam calidus, v. l. frigidus esses, sed quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore:*

CAPVT III.

Praxis Exercitij Matutini.

Adoratio, Fides, Spes, Charitas.

SUMMA ac infinita maiestas, Pater, Fili & Spiritus S. Ego vilissima creatura tua, in centrū nihili mei prostratus, Te Deum verum, vnum in natura, trinum in Personis, supplex adoro, laudo & glorifico cultu latriæ, affectu
omni-

omnium Sanctorum. Inte & tibi omnibus quaecumq; revelasti, firmissimè credo, propter tuam veracitatem infallibilem. In te spem omnem meam de omnibus bonis meis tam tēporalibus quàm æternis repono, propterea, quia scis, vis & potes ea conferre. Te æstimo & āplector super omnes divitias, honores, voluptates, & super bona omnia creata, propter te, & infinitam dignitatem & bonitatem tuam. Atque in his affectibus hodie & quotidie vivere, operari, pati, ac tandem mori volo.

Gratiarum Actio.

Benedicta sit in æternum amabilissima tua, DEUS, bonitas infinita, qua me ex nihilo creasti, ex peccati servitute redemisti, ad

fidem veram vocasti, tot gratijs ingratum hactenus ornasti, praevenisti, adiuuisti, à tot malis animæ & corporis etiam hac nocte præservasti. Pro istis ac omnibus alijs beneficijs, quibus non solum me, sed omnes & singulas creaturas hucusque cumulasti, cōfiteantur tibi Domine omnia opera tua, & Sancti tui benedicant tibi.

Intentio.

ECce Domine, hodie, & per totam vitam meam, & aternitatem, me tibi ex integro in holocaustum trado ac offero, corpus & animam meam, memoria, intellectum, voluntatem, sensus & omnes potentias meas, omnia facta, dicta, cogitata. omnes aduersitates meas omnes motus cordis ac respirationes, omnes syllabas
&

T E R T I U M 55

& literas legendas, scribendas, audiendas. Omnia ista vnita meritis vitæ & Passionis Domini nostri IESU Christi, sanguine ei⁹ aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, dono, offero, consecro divinæ Maiestatī tuæ.

I. Ex amore tui, ad gustum tibi dandum, & ad maiorem gloriam tuam.

II. In protestationem supremi tui dominij & nostræ subiectionis,

III. In gratiarum actionem pro beneficiis omnibus, presertim N.

IV. In satisf. etiamem pro omnibus peccatis presertim N.

V. Alexilar. ndum cor B. Virginis, & SS. træsrtim N.

VI. Ad præpar. ndum cor meum in ordin. ad Communionem.

VII. Ad confund. ndos demones hostes animæ meæ. C4 VIII.

VIII. *Ad impetrādam mihi virtutem & gratiam N.*

Protestatio.

Protestor verò coram te Domine DEUS meus, & curia tua coelesti vniversa, quòd hodie & totâ vita meâ, volo vivere, vt decet mancipium IESU & MARIE. Protestor quòd mori millies malo, quàm peccato, præsertim N. te offendere. Protestor, quòd quidquid hodie acciderit, quòd tibi DEO meo displicet, id contra meam voluntatem erit. Protestor deniq; quòd toties te hodie amare & laudare volo, quoties respirabo, quot fluent momenta in tempore, quot literas scribam,
&c.

A tua

A Tua bonitate per IESU Chri-
sti sanguinem suppliciter peto
benedictionem. Da mihi grati-
am hodie efficacem, ad vincen-
das suggestiones inimici, ad vitā-
da omnia peccata, præsertim N.
ad promerendam veniam, gratiā,
& gloriam æternam. Amen.

Ter *Pater & Ave.* Et renovetur
Formula Cogregationis: *Sancta*
MARIA Mater DEI &c.

C A P V T IV.

Examen Vespertinum.

Gratiarum Actio.

Benedicta sis in æternum, ab om-
nib⁹, in omnib⁹ & super om-
nia, Sācta & individua Trini-
tas, Pater, Fili, & Spiritus Sancte,

Cs

pro

pro omnib⁹ & singulis Beneficijs, quæ mihi omnib⁹q; creaturis
sive in cœlo sive in terra, sive etiam
in inferno hodie & toto vitæ
meæ tēpore, contulisti. Benedico.
laudo. & glorifico te, pro benefi-
cio creationis, & conservationis
mei ac omnium creaturarum, pro
cooperatione ad omnes ædus meos.
pro incarnatione, vita, passi-
one & morte Domini nostri Iesu
Christi, pro doctrina eius, meri-
tis, exemplis, Sacramentis, pro
gratiis omnibus habitualibus &
actualibus, in me ac omnes crea-
turas rationales tam liberaliter
effusis, ac den^ũ pro externa pro-
tectione, ac preservatione à plu-
ribus malis animæ & corporis.
Benedictio & claritas & gratia-
rum actio, honor, & gloriæ tibi
DEO nostro in æternum. At

AT quàm in gratus ego hodie,
beneficijs vixi! illumina quæ-
so Domine oculos mentis meæ,
ne obdormiam in morte. En in te
lucem tuam & veritatem tuam,
vt cognoscam ac desicam peccata
mea, quibus te hodie offendi.

Diffusio conscientia.

Hic revocatibi in mentem de-
fectus actionum tuarum, re-
flectendo te supra si ngulas co or-
dine, quo per diem factæ sunt, &
observando, quid mali in quali-
bet actione dici cogitasti, dixisti,
fecisti, quid etiam boni omisisti,
quod facere potuisti, Item consi-
dera causas defectuum, & reme-
dia,

Declar.

O Purum, summum ac infinitum
bonum, Deus meus, ex amore

quo te amplector, & æstimo super omnes creaturas, detestor omnia & singula peccata mea, super omnia alia mala, etiam supra ipsam mortem, & doleo quia Te aliquando peccatis meis offendi. Doleo autem parè propter te, tuamq; bonitatem infinitam, omni amore dignissimam, quam infelix offendi, & cui materiam displicentiæ dedi. O vtinam nunquam peccassem, vtinam tibi perfectiùs seruiuissem!

Propositum.

ECce nunc Domine cum tua gratia firmissimè statuo ac propono emendationem. Volo deinceps perfectiùs tibi seruire, volo occasiones peccandi, præsertim N. evitare. Malo mori & omnia aduersa pati, quàm te DE-
UM

UM meū peccato vnquam offendere. Confirma hoc DEUS per gratiam, quod operatus es in me. Adiutor me⁹ esto, ne derelinquas me, neque despicias me DEUS salutaris meus. Ter *Pater & Ave & Psalmus De profundis*, pro defunctis sodalibus.

C A P V T V.

Observanda circa quamcūq; actionem, vt perfectè fiat.

1.

ANte quamcūque actionem, præsertim longiorem, V. C. ante studia, invoca breviter opē divinam, dicendo: DEUS *in adiutorium meum intende*, vel *adiuva me Domine* DEUS meus.

2. Renova intentionem dicē-

C7.

do:

do: *In gloriam tuam DEUS & vi-*
tam aeternam. Propter te Domine.
Renovo intentiones meas.

3. In decurſu actionis recordare interdam DEI in te, circa te, & in ipſo adionis tua obiecto, præſentis atque ſpec^oantis, actorem & cum tuo obiecto cōcurrentis. Unde dices: *Adoro te Domine, hic præſentem, me videntem, me cum cōcurrentem, me cum hoc obiecto p. ſc. n-tem, illuminantem, caſificientem, &c.*

4. Intuere Christum Dominū,
B. Virginem, vel S. Patronum,
quā perfectione similem actionē
illi exequabantur. illos proinde
imitando, in vniōe actionis i-
psorum operare. E. G. In cen-
dendo, recordare Christi in nu-
p̄ijs, in cœna vltima. Decum-
bens.

bens in lecto, recordare Christi in præsepio, in Cruce, in sepulchro quiescentis. Vestiendo te, Christi ligati, vestibus ignominiosis induti. Lavando faciem, Christi in sanguine tuo demersi. Anbulando, Christi per plateas ad iudices tracti, Palastrinam obeuntis. Staudendo, Christi docentis, &c.

5. Forma tibi aliquod documentum spirituale ex actione tua civitq; obiecto, cum aliquo affectu proportionato. E. G. Levas faciem; cogita quod sanguis Christi emendat nos ab omni peccato, utinam te emunde! Induis te; cogita exuendi in veterem hominem, & induendi n. D. I. H. S. U. M., hocque pete à Deo. Cor edis; cogita si aliquas esse istas porcorum, meli-

melioribus in Patria Sāctos abundare panibus, illuc proinde feratur desiderium. Decumbis; cogita fore vt sub te sternatur tinea, & operimentum tuum sint vermes.

6. Mortifica te in omni actione, v. g. incommodiùs sedendo, non carpendo fructum, aut florē in horto, subtrahendo gustui ad mentam bolum aliquem, B. Virginis gustui transmittendum.

7. Post actionem, age DEO gratias pro cooperatione, pro tuis defectibus dole, & quidquid boni actum est, offer

DEO.

CAPVT

C A P V T VI.

Orationes eiaculatoriæ
per diem vsurpandæ

Fidei.

IN fide vivo Filij DEI, qui dilexit me, tradidit semetipsum pro me.

Credo Domine, adiuua incredulitatem meam.

Spei.

DEus meus misericordia mea.
Psalms 58.

In te Domine spero, non confundar in aeternum. *Psal. 32.*

Dominus firmamentum meum,
& refugium meum, & liberator meus. *Psal. 17.*

Dominus mihi adiutor, & ego despiciam inimicos meos. *Psal. 117.*

Spes

Spes mea ab vberibus matris
meæ, DEUS meus es tu. *Psal. 21,*

Charitatis.

DEUS meus & omnia.

Quid volo præter te, DEUS
cordis mei, & pars mea DEUS in
æternum.

Serò te amavi pulchritudo in-
finita, serò te amavi. Væ tempo-
ri, quo non amavi te. *S. August.*

Summum bonum meum, quā-
do te perfectè amabo?

O quam suavis est Domine
Spiritus tuus!

Dulcis & rectus Dominus.

Dilig me Domine virtus me-
a, firmamentum meum & libera-
tor meus. *Psal. 17.*

Ego in te Domine gaude-
bo, & exultabo in DEO IESU me-
o. *Ab. c. 3.*

Contri-

Contritionis.

PEccavi Domine, miserere mei!
Pater, peccavi in cœlum &
coram te, non sum dignus vocari
filius tuus.

Amplius lava me Domine ab
iniquitate mea, & a peccato meo
munda me. *Psal. 51.*

Malo mori, quàm fœdari.

Desiderj ad gloriam Cœlestem.

O Quàm sordet terra, dum ex-
lum aspicio. *S. Ignatius.*

Satiabor cum apparuerit glo-
ria tua Domine. *Psal. 16.*

Quàm dilecta tabernacula tua
Domine virtutum, concupiscit
& deficit anima mea in atria Do-
mini. *Psal. 83.*

Quando veniam & apparebo
ante faciem Dei? *Psal. 41.*

Adimplebis me Domine læti-
tia

tia cum vultu tuo, delectationes in dextera tua vsque in finem, *Pſalm. 15.*

Te exquirat facies mea, faciem tuam Domine requiram. *Pſal. 26.*

Unam petij a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo domini omnib⁹ diebus vitæ meæ.

Gratiarum actionis & laudis.

Benedic anima mea Domino, & omnia quæ intra me sunt, nomini sancto eius. *Pſal. 102.*

Misericordias Domini in æternum cantabo. *Pſal. 88.*

Exaltabo te DEUS meus rex, & benedicam nomini tuo in sæcula. *Pſal. 144.*

Benedictio, & claritas, & gratiarum actio, honor DEO nostro, in sæcula sæculorum. *Apoc. 7.*

Seden-

Sedenti in throno DEO & Agno honor & gloria.

Vivat IESUS meus & exaltetur DEUS salutis meæ.

Benedictus DEUS & Pater Domini nostri IESU Christi, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. 2. Cor. 1.

O SS. Patroni mei magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum.

Magnus Dominus, & magnitudinis ei⁹ non est finis. Psal. 144.

Oblationis.

Domine quid me vis facere?

O Domine, ego servus tuus & filius ancillæ tuæ. Psal. 115.

Tuus sum ego Domine, saluum me fac. Psalm. 118.

Paratum cor meum DEUS, paratum cor meum. Psalm. 117.

Fñ

In tentatione vel aliquo periculo.

Domine vim patior, responde pro me. *Isaia 38.*

Domine salva nos! perimus.

Matth. 14.

Pater saluifica me ex hac hora.

Ioan. 12.

Esto mihi in DEUM protectore
& in locum refugij, vt saluum me
facias. *Psa-m. 30.*

Exurge Domine, saluum me
fac DEUS meus. *Psal. 3.*

Sub vmbra alarum tuarum pro-
tege me. *Psal. 16.*

Adiutor meus esto, ne derelin-
quas me, ne despicias me DEUS
salutaris meus.

Cor mundum crea In me DE-
us, & Spiritum rectum innova
in visceribus meis. *Psal. 50.*

In affli-

In afflictione.

ITa Pater quia sic placitum fuit
ante te.

DEO subiecta esto anima mea,
quoniam ab ipso patientia mea.

Psal. 61.

Benedicam Dominū in omni
tempore, semper laus eius in ore
meo.

Sicut Domino placuit, ita fa-
ctum est, sit nomen Domini be-
nedictum. *Iob. 1.*

In ditione tua Domine, omnia
sunt posita, & non est qui possit
resistere voluntati tuæ. *Ester. 13.*

Domine, hic vire, hic seca, ut in
æternum parcas. *Augustinus.*

Deus meus & omnia. Num-
quid tui mihi non sufficis, ut ali-
quo extra te bono privari dole-
am? *Lessius.*

Nolo

Nolo Domine finè vulnere
esse, dum te video vulneratum. *S.*
Bern. rdus.

Domine auge Dolorem, sed
auge patientiam. *Pius V.*

Plura Domine & maiora mala
merui, tu pro me quoque gravio-
ra passus es.

IESU mi Crucifixe, serua mihi
aliquem angulum in cruce tua:
Ecce me ad patiendum pro te,
ampliùs & ampliùs, etiam per æ-
ternitatem, si ita vis. *P. Franciscus*
Piccolomini S. I. Generalis V III.

In prospero successu.

NON nobis Domine, sed nomi-
ni tuo da gloriam. *Psal. 113.*

Magnificat anima mea Domi-
num, & exultavit Spiritus meus
in DEO salutari meo. *Luce 2.*

Dextera Domini fecit virtutē,
dex-

dextera Domini exaltavit me.

Domine quid est homo, quod magnificaseum, aut quid apponis erga eum cor tuū? *Huc spectant affectus gratiarum actionis supra positi.*

Dum comedis.

Satiabor cum apparuerit gloria tua Domine. *Psal. 16.*

Replebimur in bonis domus tua. *Psal. 64.*

Dominus meus IESUS in Crucifixit, & ego comedam & bibam?

Quam magna multitudo dulcedinis tuae Domine, quam absconditi timentibuste!

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereor! surgam & ibo ad Patrem meum. *Luc. 15.*

D. Quan-

Cum decumbis.

Quādo requiescam in illa pulchritudine pacis, in requie opulenta?

In pace in idipsum dormiam & requiescam, quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me, *Psal. 4.*

Indica mihi quem diligit anima mea, ubi et habes in illo mercedie eterno? *Cont. 1.*

Dum ambulas.

Dirige Domine DEVS meus in conspectu tuo viam meam. *Psal. 1.*

Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas edoce me. *Psal. 24.*

Erravi sicut ovis quæ periit, quare servum tuum Domine. *Psal. 113.*

Sur-

Surgam & circuibo civitatem,
quæram quem diligit anima mea.
in Cantic.

Trahe me Domine post te, cur-
ram in odorem vnguentorum tu-
orum. *in Cantic.*

Quando veniam, & apparebo
ante faciem DEI? *Psalm. 41.*

*Cùm aliquod obiectum sensu
percipi.*

DEus testis meus Domine in fa-
cienda tua & in operibus ma-
nuum tuarum exultabo.

Benedicite Domino omnia o-
pera ei⁹, in omni loco dominati-
onis eius.

O quàm suavior, quàm dolci-
or, quàm pulchrior es, D E U S
meus, nunquid enim tibi plus
non reservasti?

CAPVT VII.

Praxis visitandi Sanctis-
simum Sacramentum.

I. P R A X I S.

*Induere affectus Sanctorum adoran-
tium Christum.*

Domine IESU Christe DEUS &
homo, in hoc SS. Sacramen-
to præsens, ego pulvis tuus & ci-
nis, adoro te illo affectu, quo te
in cunis adorârunt Pastores &
Magi, Adoro te illo affectu, quo
te adorabat viventem hîc in ter-
ris, & nunc in Cœlo adorat pre-
tiosissima Parens tua. Adoro te
illo affectu, quo te adoravit cen-
turio, & omnes viatores devotè
communicantes, quicunque tibi
placue-

placuerunt. Adoro te denique,
 illis affectibus laudis & adoratio-
 nis, quibus te adorârunt, adorât,
 & tota æternitate adorabunt o-
 mnes Beati cælites. Horum vo-
 ce & affectu tibi D E O meo hic
 præsentico canto: S. Sanctus, Sanctus,
 Dominus D E U S Sabaoth. Dignus
 es Domine accipere honorem &
 gloriam & benedictionem. Ti-
 bi hic verè præsentico D E O & Agno-
 sit honor & gloria ab omnibus,
 in omnibus, super omnia. O si o-
 mnium electorum tuorum corda
 amore tui inflammatisissima, si o-
 ra in laudem tuam eloquentissi-
 ma, nunc haberem, omnibus il-
 lorum cordibus te amarè, omni-
 bus illorum vocibus te laudarem.
 Sed quia id præstare non possum,
 ecce nunc illorum omnes laudis,

adorationis, amoris, affectus erga te siue elicitos, siue per totam æternitatem eliciendos approbo, & tibi nunc præsentio, ac offero in supplementum meæ tepiditatis. Vos verò omnes Sancti Angeli, vos Sancti Patroni mei, præsertim, Tu B. Aloysi, adiuuate meam impotentiam! Magnificate mecum & pro me istum Dominum meum hîc præsentem, & exaltemus nomen eius nunc & in æternum. Amen.

II. PRAXIS.

Adorare omnia Christi cōstitutiva.

A Dorote, ô Sapientia Divina, in hoc SS. Sacramêto præses, quæ omnia possibilia & existentia vides, ipsûmque DEUM comprehendis, & quæ hoc mirabile
 Sacra-

Sacramentum invenisti. Adoro te hîc præsentem, Omnipotentia Divina, apud quam non est impossibile omne verbum, quæ omnia in omnib⁹ operaris, & quæ hoc Sacramento, tot stupenda miracula efficis. Adoro te hîc præsentem, ô immensa bonitas & Liberalitas Divina, quæ te in hoc Sacramento hominibus tam liberaliter communicas. Adoro te immensitas Divina, quæ cum cœlum & terram impleas, hîc tamen in exigua hostia, tota lates. Adoro etiam te, ô pretiosissima Anima Salvatoris mei, in hoc Sacramēto verè ac realiter præsens, cum omnibus potentijis, habitibus, & actibus tuis. Benedictus sit tuus Intellectus hîc præsens, scientiâ infusâ rerum omnium,

ac visione DEI clarissima illustratus. Benedicta sit memoria tua hic præsens, quæ omnium hominum, ac mei etiam indignissimi nunquam obliviscitur. Benedicta sit voluntas tua, tot habitibus virtutum supernaturalium ornata. Benedictæ sint omnes Potentiæ tuæ vitales, quæ suis actibus veniam, gratiam & gloriam nobis promeruerunt. Adoro præterea te, & complector toto cordis mei affectu. Sanctissimum corp⁹ Domini nostri IESU Christi, hic realiter præsens, ex purissimo sanguine Virginis Matris, operâ Spiritûs Sancti formatum, pro salute mea olim crucifixum, nunc verò dotibus gloriosis ornatum. Amplector pedes tuos cum Magdalena, pro me in Cruce

ce transfixos. Amplector manus vulneratas, in quibus omnia bona nostra Pater posuit. Amplector Caput spinis coronatum. Amplector Cor ad me summa charitate conversum. Amplector omnia & singula vulnera tua, omnes guttas Sanguinis, pretium Redemptionis nostræ. O Domine de, ut te sub his speciebus Eucharisticis latentem, dignè adorem & laudem, olim verò revelata facie videam in cœlo, Amē.

III. P R A X I S.

Salutare Christum in suis officijs.

A Ve Domine IESU Christe, in hoc Sacramento DEUS abscondite & Salvator. Tu es Rex meus & Dominus meus, ego servus tuus, ille debitor, procido coram

Dñs te,

te, agnosco plurima debita mea,
quæ peccando contraxi, patienti-
am habe in me, & dimitte uni-
versa delicta mea!

A Ve Pater misericordissime.
En ego ad te venio prodigus
filius; dissipavi substantiam tuâ,
recessi à te in regionem longin-
quam dissimilitudinis, peccavi in
cælum & coram te, amplectere
me ad te redeuntem, qui filium
prodigum recepisti.

A Ve Magister sapientissime.
En ego coram te negligens
discipulus, doce me facere volū-
tatem tuam, quia DEUS meus es.

A Ve Pastor vigilantissime. En
ego coram te ovis errabunda.
Erravi sicut ovis, quæ periit, quæ-
re servum tuum.

A Ve Medice providentissime,
quem

quem Spiritus Domini misit,
 ut medereris contritis corde. A-
 gnosco infirmitates meas, præ-
 fertim N. sana Domine animam
 meam, quia peccavi tibi.

A Ve Dux peregrinationis no-
 stræ. En ego viator à Patria
 aberrans, deduc me in semitam
 mandatorum tuorum: deduc me
 per vias rectas, & ostende mihi
 Regnum DEI!

A Ve omnium donorum & gra-
 tiarum dispensator. En sto
 ante te pauper, nud⁹, miser & mi-
 serabilis; omnia tibi dedit Pater
 in manus. Dives es in omnes,
 qui invocant nomen tuum: das
 omnibus affluenter; da mihi Do-
 mine virtutem N. Da usum sa-
 lutarem huius SS. Sacramenti, &
 tandem perseverantiam finalem,
 in gratia tua. CAPVT

CAPUT VIII.

Modus Audiēdi Sacrum.

DUm prodit ad altare Sacerdos, imaginare filium DEI de arcano Patris sinu, carne nostra amictum, prodire ad Sacrificium pro salute uostra DEO Patri offerendum, simul etiam vide pondus peccatorum nostrorum eiusdem humeris impositum, quod inclinatio Sacerdotis sub *Confiteor* significat, ubi confessione spiritali peccatorum DEO facta, petes contritus indulgentiam & absolutionem.

In Gloria in excelsis.

Recordare nativitatis Christi, cumque natum, ac SSS. Trinitatem pro Nativitate Verbi Incarnati

carnati cum Angelis lauda, glorifica verbis & affectu huius hymni,

In Collectis.

REcole vitam Christi privatā, in qua toties ipse pro nobis oravit. & in vnione harum orationum offer DEO orationes Sacerdotis.

In Epistola & Evangelio.

EXpēde, quomodo Christus obsecundo Palæstinam predicaverit Evangelij doctrinam, pro qua age gratias, utque eam exequaris, gratiam pete.

In Offertorio.

REpræsentatur vltima Cœna, in qua Christus se ipsum sub specie panis & vini obtulit, & hoc Sacramentum instituit: pro quo age gratias.

D7

Bre

Deinde usque ad Consecrationem.

Breviter percarre passionem Christi Domini; nempe Comprehensionem, Flagellationem, Coronationem, Contumelias: eundemque Regem dolorum, ad compensandas ipsi contumelias, cum sanctis Angelis lauda, in Præfatione cantando ipsi: Sanctus, &c. Simul etiam pete ut Christum passum imiteris in patientia.

Elevatio Hostiæ & Calicis.

Representat Crucifixionem Domini, quem cum passione, & sanguine ipsius effuso, per manus Sacerdotis offeras DEO in protectionem supremi Domini, in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis, in satisfactionem pro omnibus peccatis, & ad impetranda

da variadona DEI, & gratias, tã
tibi, quàm vivis & defunctis, pro
quibus singillatim orabis sub
Memento.

Fractio Hostie.

Significabit tibi separationem
animæ Christi à corpore, & de-
scensum ad limbū, vbi pete feli-
cem mortem.

Deinceps vsq. ad Communionem.

Imaginare Christum de Cruce
depositum in vlnis B. Virginis,
cuius affectu amplectêris vulnera
Saluatoris tui. Deinde per com-
munionem spirituales, semper
ardens ipsius desiderio invita-
bis Christum, deponesque in cor-
tuum, cenā in sepulchrum, eo tem-
pore, quo Sacerdos cōmunicat;
petendo à Christo, vt in te per
gratiam suam semper maneat.

Deno-

Orationes post Communionem.

DEnotant Christi apparitiones post resurrectionem.: vbi petes gratiam resurgendi à peccatis, & felicem resurrectionem post mortem tuam.

Dum Sacerdos benedicit.

Recordare Christi in Cœlum ascendentis, dum elevatis manib⁹ benedicebat Apostolis. Pete & supplex recipe ab eodem benedictionem.

CAPVT IX.

Praxis recitandi Coronā

B. Virginis.

Oratio prævia.

PAter æterne, da mihi gratiam laudandi filiam tuam. Fili Dei vnigenite, da mihi gratiam lau-

laudandi Matrem tuam. Spiritus
 Sancte DEUS, da mihi gratiam
 laudandi Sponsam tuā. Tu quo-
 que ô dignissima Virgo & Mater
 DEI, dignare me laudare te. Ego
 hanc Coronam tibi offero per
 manus Angeli Gabrielis, corde
 ac ore ipsius, ac totius militantis
 & triumphantis Ecclesiæ, ad glori-
 ficationem tuam, & gloriam acciden-
 talem; in gratiarum actionem
 pro omnibus beneficijs tuis, ad
 compensandas omnes negligen-
 tias meas, in cultu & amore Tui:
 pro N. N. N. &c.

PRIMA DECAS.

*In honorem Conceptæ & Natæ Bea-
 tæ Virginis.*

- I. **A** *Ve* Maria ab æterno, in pri-
 mogenitam purarum crea-
 tura-

turarum electa, *Gratiâ plena,*
Dominus tecum, &c.

2. Promissa & expectata in
 lege naturæ & scripta,
3. Impetrata precibus sterili-
 um parentum,
4. Præservata à peccato ori-
 ginali,
5. In instanti Conceptionis
 Tuæ reddita moraliter
 impeccabilis,
6. In instanti tuæ Concepti-
 onis libera à fomite cō-
 cupiscentiæ,
7. In instanti Tuæ Conce-
 ptionis, *gratiâ & omni-*
 bus virtutibus super o-
 mnes alias creaturas or-
 nata,
8. In instanti Conceptionis
 Tuæ, scientijs infusis &

Gratiâ plena, Dominus tecum &c.

Ave MARIA

NONVM.

91

vlu rationis perfecto
prædita.

9. *Ave* Nata ad orbis decus & so-
littum,

10. *Ave Maria* insignita no-
mine *MARIÆ* die 14. a
Tuo natali, *Gratiâ ple-*
na &c.

Gratiâ plena, &c.

IESU Tibi sit gloria, &c.

MARIA Muer gratiæ &c.

DECAS SECVNDA.

In honorem pueritiæ & Maternita-
tis Mariæne.

Pater noster &c.

1. *TR*imula in templo præ-
sentata,

2. *Ave* Trimula votum Virgini-
tatis prima emittens,

3. *MARIA* In templo contempla-
tioni vacans, ad 14. annu
ætatis,

Gratiâ plena, &c.

4. Ca-

Gratiâ plena, Dominus tecum &c.

4. Castissimo Ioseph despō-
fata,
 5. Ab Angelo Gabriele salu-
tata,
 6. Filium DEI, obumbrante
Spiritu S. concipiens,
 7. Elisabetham visitans &
Ioannem sanctificans,
 8. Ob angorem Sponsi Iose-
phi sollicita,
 9. Spatio novem mensium
Filium DEI in vtero
portans,
 10. Expectans horam virgi-
nei partūs,
- IE u tibi sit gloria, &c.
 MARIA Mater gratiæ, &c.

Ave MARIA

Gratiæ plena, Dominus tecum &c.

(S+S)

DE-

DECAS TERTIA.

In honorem partus Mariani.

Pater noster &c.

1. *A* *Ve Maria* Bethleem profecta, ibique locum non habens in diversorio,
Gratiâ plena, Dominus tecum, &c.
2. *Ave MARIA* In spelunca DEUM hominem sine corruptione & dolore parturiens,
3. *Ave MARIA* Natum ex te DEUM hominem adorans, & amplectens,
4. DEUM hominem pannis involvens, & reclinans in præsepio,
5. DEUM infantem lactans vberibus de Cœlo pleno,
6. Natum Messiam Pastoribus exhibens,

Gratiâ plena, Dominus tecum, &c.

7. *Ave MARIA* Circumciso DEI Filio
condolens, 4
8. Nomen IESU Filio imponens, 5
9. Tribus Regib⁹ Filium adorandum proponens, 5
10. In templo primogenitū tuum DEO offerens, 7
- IESU tibi sit gloria, &c. 7
- MARIA Matci genitrix, &c. 8

DECAS QUARTA.

*In honore Delphe, pro Iesu Christi
sto usq; ad passionem ipsius.* 9

Pater noster, &c.

1. *Ave Maria* fugiens cum
Filio in Ægyptū, *Gratiā plena, &c.* 10
3. Per septennium cum Filio in Ægypto exulans,
3. DEUM hominem in civitate

NONVM.

95

tate Nazareth educans,

4. Suavissimo contubernio
DEI hominis, pluribus
annis fruens,

5. In templo amissum duo-
dennē Filium quærens,

7. Post triduum invento fi-
liogaudens,

7. Deum hominē Tibi sub-
dit exhibens,

8. Primum miraculum in,
Cane nuptijs à filio im-
petrans,

9. Verba Filij concionantis
in corde tuo conservās,

10. A Muliere, de turba vo-
cem extollente publicē
collaudata,

IESU tibi sit gloria, &c.

MARIA Mater gratiæ, &c.

DE-

Gratia plena, Dominus &c.

ri-

e

Gratia plena, Dominus tecum, &c.

DECAS QVINTA.

In honorem placentis DEI para.
Pater noster. & c.

1. **A** *Ve Maria*, Filio ad mortem abeunti valedicens,
Gratiâ plena. &c.
2. Compassa filio capto, flagellato, spinis coronato,
3. Occurrens filio crucem baiulanti,
4. **S** Stans iuxta crucem Filij Crucifixi,
5. **I** Ioanni à Filio è cruce commendata,
6. **I** Ioannem pro Filio acceptans,
7. **C** Cernens cum dolore Filium morientem,
8. Cernens Filio mortuo latus aperiri,
9. De-

Gratiâ plena, Dominus tecum, &c.

AV: MARIA

9. Deposuit de Cruce fili-
um sinu excipiens,
10. Filium mortuum sepul-
chro inferens,
IESU Tibi sit gloria, &c.
MARIA Mater gratiæ, &c.

Gratia

DECAS SEXTA.

*In honorem DEI p.æ gaudiorum
& gloria.*

Pater noster. & c.

1. **A** *Ve Maria*, Redivivi filij,
prima conspectu &
amplexu gaudens,
2. *filium* in Cœlos ascendē-
tem intuens,
3. *Spiritu Sancto* die Pente-
costes cum Apostolis
repleta,
4. *Cum fidelibus* in fractio-
ne panis Eucharistici
perseverans, E 5.

plena, Dominus tecum, &c.

5. Apostolos in conversio-
ne ad fidem populorum
iuuans,
6. Præ amoris Divini vehe-
mētia in complexu Fi-
lij, & in corona Apo-
stolorum suauissimè
expirans,
7. Apostolorum humeris ad
tumulum elata,
8. Cum anima & corpore ad
Cœlos assumpta,
9. Ad Filij dexteram supra
omnes Angelos exal-
tata,
10. Cœli terræq; Regina de-
clarata,
IESU Tibi sit gloria, &c.
MARIA Mater gratiæ, &c.
Ternio ultimus,
Pater noster &c.

Ave MARIA

Gratiâ plena, Dominus tecum, &c.

Ave

N O N V M. 99

Ave Maria Laureolâ Marty-
rum coronata,

Ave Maria Laureolâ Docto-
rum coronata,

Ave Maria Laureolâ Virgi-
num coronata.

Credo. Magnificat &c.

*Praxis recitandi Corollam 12. st. Ita-
rum seu virtutum DEI paræ.*

v. Dignare me laudare te, Virgo
sacrata.

ry. Da mihi virtutem contra ho-
stes tuos.

Pater noster &c.

In honorem DEI Patris amantis

B. V. M. ut filiam.

1. **A**VE MARIA charitate DEI
ardentissima, gratiâ ple-
na, &c.

2. AVE MARIA religione erga
DEUM ornatissima.

E2

3. Ave

3. Ave MARIA pientissima.

4. Ave MARIA obedientissima.

Pater noster &c.

*In honorem Filij amantis B. V. ut
Matrem.*

5. Ave MARIA misericordissima.

6. Ave MARIA liberalissima.

7. Ave MARIA mansuetissima.

8. Ave MARIA patientissima.

Pater noster &c.

*In honorem Spiritus S. amantis B.
V. ut Sponsam.*

9. Ave MARIA castissima.

10. Ave MARIA pauperrima.

11. Ave MARIA prudentissima.

12. Ave MARIA veracissima.

in fine *Salve Regina.*

)(†)(

CAPVT,

CAPVT X.

Varia Coronæ per hebdomadam dicendæ.

D*ie Dominico* in honorem SSS. Trinitatis recitetur in maioribus globulis: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS Sabaoth, plenus est omnis terra gloriâ eius.* In minoribus verò globulis: *Gloria Patri, &c.*

Feriâ Secundâ. In honorẽ Angeli Custodis, in maioribus globulis dicatur: *SS. Angeli Custodes nostri, defendite nos in prelio, ut non pereamus in tremendo iudicio.* In minoribus autem dicatur: *Angele DEI, qui custos es mei, me tibi commissum pietate superna custodi, rege & gubernas.*

Feriâ Tertiâ. In honorem Beati Stanislai, dicatur in maioribus globulis: *Gloria Patri.* In minoribus: *Ave Beate Koskule, Celestis horti floscule, meis da IESVM fletibus, da Dominum gemitibus.*

Feriâ Quartâ. Recitetur in maioribus globulis: *Pater noster.* In minoribus verò: *DEUS meus & omnia, amo te super omnia. Vel: DEUS meus sit benedictus in æternum. Vel: DEUS propitius eslo mihi peccatori.*

Feriâ Quintâ. In honorem SS. Sacramenti. In maioribus globulis: *Osclutaris hysia.* In minoribus: *Laudetur SS. Sacramentum.*

Feriâ Sextâ. In honorem Passionis Domini. In maioribus globulis: *Aderamus te Christe & benedicimus tibi, quia p. r. Sanctam Crucem*

Crucem tuam redemisti mundum. In minoribus verò: Qui p. ssis es pro nobis, IESU Christe miserere nobis.

Salbatho. In honorem Beatæ Virginis. In maioribus gl'ctuli recitetur: Ave filia DEI Patris, Ave Mater DEI Filij, Ave Sponsa Spiritûs Sancti. In minoribus autem repetatur suprema vox morientis S. Francisci Xaverij illa: Mater DEI memento mei. Vel B. Stanislai: O Maria sis mihi propitia.

C A P V T XI.

Observanda circa confessionem Sacramentalem.

Arte Confessionem Actus.

1. Confundere ac erubescere cum Publicano nolente oculos ad Cœlum levare. E4 DE-

DEus infinitæ Maiestatis, confundor & erubescō ante te, quòd tanta fœditate peccatorū, animam meam sanguine Filij DEI emundatam contaminaverim. Quod contra te Patrem, ego ingratiſſimus filius; contra te ſupremum Principem, ego rebellis ſervus; contra te DEUM meum ego viliffimus terræ vermiculus inſurrexerim. Quòd denique me tam exoſum oculis tuis ac B. Virginis, totiuſque curiæ Cœleſtis reddiderim. Ah quàm inops ſum, quàm nudus, gratiâ tuâ ſpoliatus, quàm dignus ſum ab omnibus creaturis contemni & odio haberi, propter peccata mea.

2. Admiraberis Dñe ergate
longanimitatem.

ET quomodo, o Iudex iuſtiſſime

omnem contra me non armasti creaturam? Quomodo me vivum terra non absorbuit? Cur in me fulmina de Cœlo non ruerunt? Tua hoc clementia efficit, ô Pater misericordiarum, qui me tunc etiam, cum te peccando oppugnabam, ad vbera tua gestabas, qui me ad hanc insuper pœnitentiam non solum expectasti, sed etiam vocasti, & nunc amplexum & oscula mihi paras filio prodigo.

3. Deprecaberis DEUM offensum.
FRetus ergo misericordiâ tuâ, qua peccatores recipis, ad te venio è regione longinqua dissimilitudinis prodigus filius, procido coram te cum servo debitore, provolvor ad pedes tuos cum Magdalena, & affectu omnium.

Es - poe-

pœnitentium, qui tibi aliquando placuerant, misericordiam supplex imploro. Peccavi Domine, miserere mei! Patientiam habere in me! propitius esto mihi peccatori.

4. Retractatio & Dolor.

DAmno Domine, revoco, & detestor omnia peccata mea, ideo quia tibi displicent, simulq; super omnia doleo ex motivis omnium virtutum, quia te aliquando DEUM meum offendi. Doleo ex motivo Charitatis, quia tibi, summum bonum omni amore dignissimum, materiam displicentiae prabui. Doleo ex motivo Spei, quia me à te o Beatitudo mea averti, & finem ultimum in creatura constitui. Doleo ex motivo Religionis, quia tibi excel-

len-

lentissimæ Maieſtati, cultum debitum peccando ſubtraxi.. Doleo ex motivo Obedientiæ, quia tibi ſupremo Legislatore inobedientem me præbui. Doleo ex motivo Gratiitudinis, quia tibi maximo Benefactori, pro tot beneficijs tot offenſas ingratus exhibui. Doleo ex motivo Juſtitia, quia Iuſtitiæ ſupremo, quod habes in me, contraveni. O utinam exitus aquarum deducant oculus mei, qui non cuſtodierint legem tuam! O utinam nunc omnium pœnitentium lachrymas contritorum, & amaritudines habeam, quibus defleam peccata mea.

5. Propoſitum.

A H quando tandem finis turpitudinis meæ! dixi nunc cœ-

pi, statuo firmiter Domine cum
 auxilio gratiæ tuæ, omnia pecca-
 ta, præsertim NN. omnesque pec-
 catorum occasiones diligenter
 vitare. Proestor coram te & cu-
 ria tua cœlesti vniverſa, quod
 malim mori, & omnia aduerſa
 pati, quàm te peccato mortali of-
 fendere. Demergo igitur ani-
 mam meam in sanguinem tuum
 pretioſiſſimum, tempore Paſſio-
 nis tuæ in abluſionem peccatorũ
 effuſum, & per eandem paſſionẽ
 ac mortem tuam, te rogo, vt de-
 leas iniquitatem meam. Ampli-
 ſius lava me Domine ab iniquitate
 mea, & à peccato meo munda
 me.

In ipſa Confeſſione.

P*ſeſcit à Sacerdote, & benediſſione, re-
 cita in primis Confiteor. Deinde
 humi.*

humiliter, distinctè, integrè, cum
circumstantijs necessarijs, ac numero
peccatorum graviorum, non secus ac
reus coram Iudice DEO, enumera pec-
cata tua, hoc ordine, ut primo dicas
peccata quæ respiciunt DEUM; deinde
illa, quæ proximum concernunt, ac de-
mum quæ te ipsum.

In fine.

DE his atque de omnibus totius
vitæ meæ peccatis, præsertim
de omnibus impatientijs & ver-
bis otiosis accuso me, doleo su-
per omnia, ex amore DEI summi
Boni, propono cum DEI gratia
emendationem, peto poenitenti-
am & absolutionem.

Post Confessionem.

Conferes te illis ad agendas DEO
gratias pro Beneficio absolutionis, con-
firmando prop. scilicet, & petend. per

E7

f. 7. 2.

severantiam in gratia DEI, quam in hoc Sacramento obtinuisti, quod fieri potest hoc vel simili modo:

Benignissime IESU, revertor ad te cum leproso mundato, & cadens in faciem meam ante pedes tuos, gratias ago, quia me à lepra peccatorum sanguine tuo emundasti. Benedicta sit in æternum Bonitas tua, quæ me respexit longè errantem, & non proiecit à facie tua me canem foetidū, sed omnia peccata mea post tergum suum protegit. Quis sum ego Domine, quia dignatus es me rebellem tibi, me tuum contemptorem, me vilissimum terræ vermiculum me fugitivum, tam benignè trahere ad te, tam misericorditer oculo pacis donare? Tua hoc bonitas fecit ô Pater misericor-

fericordiarum, qui me prodigum
filium ad te reducem suscepisti,
stolâ gratiæ induisti, paterno am-
plexu dignatus es. Misericordias
igitur tuas in æternum cantabo,
& benedicam te in omni tempore,
qui propitiaris iniquitatibus
meis, qui sanas omnes infirmita-
tes meas, qui redimis de interitu
vitam meam, qui coronas me in
misericordia & miserationibus
tuis.

Quis verò iam ampliùs me se-
parabit à te ô bone IESU? an tri-
bulatio? an voluptas? an mors?
Nihil horum cum gratia tua mi
DEUS. Statuo firmiter custodire
Iudicia iustitiæ tuæ. Malo mori,
quàm fœdari, quia mihi bonum
est adherere tibi, quia tu omnia
more dignus es.

Confir-

Confirma Domine hoc propositum, quod in me operatus es. Adiuua me ô IESU, virtus mea, firmamentum meum, refugium meum, & liberator meus. Adepto mi Divina Mater, peccatorum refugium. Adepte B. Coelites, Patroni mei.

Quia verò adhuc tibi Domine: ita debitor sum, vt non habeam vnde de meo satisfaciam; ideo quidquid mihi deest, suppleo ex meritis tuis infinitis, quæ tibi vna cum meritis Preiosissimæ Matris tuæ, & omnium tuorum Electorum, offero in satisfactionem poenæ debitæ pro peccatis meis. Offero simul etiam cum illis meam hanc exilem satisfactionem Sacramentalem, quam nunc amore tui facio, ipse vindex.

dex scelerum meorum : tu eam
suscipe & salva me.

*Hic absolute pœnitentiæ, cum sit
pars integralis huius Sacramenti, ne
protr. Et ad statum peccati mortalis
tibi parum aut nihil proffit.*

C A P V T XII.

Praxis sacræ Commu- nionis.

Ante Communionem.

PRæmittenda est duplex præpa-
ratio, Remota & Proxima.
Remota consistit I. in puritate
cordis non solum à sordibus pec-
cati sed etiam ab affectu inordi-
nato ad aliquam creaturâ. Nam,
vt ait Spiritus Sanctus, anima fa-
tura ut bonis terrenis, calcet hunc
Cœlestem favum Eucharistiæ.

II.

II. Consistit in aliqua mortificatione pridie Communionis facienda: quæ mortificatio potissimum afficere debet linguam, & gustum, quibus immediatè percipimus sacram Eucharistiam, ut sic Agnus iste Immaculatus sumatur cum lactucis acerbis & agrestibus.

III. Consistit in excitatione, ferventis desiderij ad imminentē brevi Communionem. *Proxima* verò preparatio cōplectitur hos affectus:

Actus Fidei.

Credo firma fide, Domine Iesu Christe propter tuam revelationem, te sub accidentibus Eucharisticis esse verè & realiter presentem, vna cum Divinitate, anima, corpore, & sanguine tuo
pre-

DVODECIMVM. 115

pretioso, & quidem per conversionem totius substantiæ panis in corpus tuum, & totius substantiæ vini in sanguinem. Illum inquam DEUM te præsentem credo, & confiteor in hoc Sacramento, qui ex Patre genitus es, ante omnia sæcula, eidem consubstantialis: qui pro salute nostra incarnari, nasci, pati, & mori voluisti, qui denique à mortuis rediivus nunc ad dexteram DEI sedes, Iudex vivorum & mortuorum. Tu es ipse Rex meus, & DEUS meus. Tu Rex gloriæ Christe. Tu Patris sempiternus es filius. Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum. Tu ad dexteram DEI sedes in gloria Patris, &c.

Actus Gaudij.

GAude & exulta anima mea,
ecce Rex tuus venit tibi. En
ipse stat post parietē & velamen
istorum accidentium Panis. En
pulsat ad cor tuum, vt ipsi aperias.
O quanta mea felicitas! Regem
coeli & terræ meo suscipiam ho-
spirio, illum complectar, quem
castis suis visceribus, quem in vl-
nis suis Virgo Mater gestauit, cu-
ius visione omnes Beati in coelo
satiantur, &c.

Actus Humilitatis.

Sed vnde hoc mihi, vt Dominus
meus veniat ad me? Quis enim
ego sum Domine? & quis tu? Tu
candor lucis aeternæ, infinita pu-
ritas, ego purredo, ego summa
fœditas. Tu immensa Maiestas,
ego termis & cinis. Ergo ne pa-
rum

rum est tibi semel in stabulo pro
me natum esse, quia iterum hodie
ad hoc sterquilinum cordis mei
intrare desideras? O Domine exi
à me quia homo peccator sum:
non est bonum, hunc panem filio-
rum mihi cani putrido dare: non
expedit hanc Redemptionis no-
stræ gemmā pretiosissimam ante
porcum projicere.

Actus. Spei.

AT scio Domine, quia etiam
catelli edunt de mensis Domi-
norum suorum; scio quia debiles
& claudos ad coenam tuam invi-
tasti, quia cum peccatoribus mā-
ducasti, quia filium prodigum ad
te reducem vitulo saginato tra-
ctasti. Audio etiam ex hoc Sa-
cramento illam suavissimam vo-
cem tuam: Venite ad me omnes
qui.

qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam vos. Accedo ergo ad te fretus bonitate tua & clementiâ infinitâ, cum publicanis & peccatoribus: venio cum Filio prodigo: Pater benignissime, fac me hodie, sicut vnum de mercenarijs tuis, qui in domo tua abundant panibus, ego enim fame pereo. Ecce infirmus sum; ad te ergo Medicum venio. Immundus sum ac sitiens; ergo ad te curro, fontem omnis puritatis. Frigidus ac tepidus sum; ergo ad te propero ô ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris, vt amore tuo accēdar, & consumar. Tenebrosus sum; ergo ad te festino, vt illuminer à te ô lux mundi ô lux Iustitiæ. Viator sum, errās in via ad patriam: ergo ad te confugio,

fugio, qui es dux, via, veritas, & vita.

Invocatio Sanctorum.

PRetiosissima Mater DEI, vosque omnes Beati Coelites, invitate quæso hunc Regem vestrū ad tuguriolum cordis mei, præparate illud tanto hospiti, emundate, exornate vestris meritis, virtutibus, affectibus. Ornate illud vestra castitate, ô SS. Virgines; vestra humilitate, Confessores; vestrâ patientiâ, Martyres; vestra charitate, Apostoli; vestra fide, Patriarchæ & Prophetæ; vestra devotione, Angeli & Archangeli. Tu verò Mater misericordiæ depone ex vlnis tuis virginicis hunc filium tuum, in sinum cordis mei, sicut illum in duro præsepio reclinâsti, simulque concede

de mihi illos affect⁹ amoris, quibus solebas eum amplecti, stringere, osculari.

Desiderium & invocatio Christi.

QUIS mihi det te ò dulcissime, IESU fugientem vbera Matris meæ, vt amplectar te & deosculer? Pater æterne, qui sic dilexisti mundum, vt ei vnigenitum filiū tuum dares, da mihi nunc eundem. Fili vnigenite DEI, qui de sinu Patris ad terram descendisti, descende Domine ad cor meum, Spiritus Sancte qui Beatam Virginem Mariam dignum habitaculum filio DEI fecisti, effice in me quoque hospitium Filio DEI. Desidero te millies mi IESU, quando venies, me latum quando facies? Quid mihi est in cœlo, & præter te quid volo in terra? DE-

DVODECIMVM. 121

us cordis mei, & pars mea, DEUS
in æternum. Quemadmodum
desiderat cervus ad fontes aquarū,
itā anima mea ad te DEUS. Para-
tum cor meum, paratum cor me-
um. Veni Domine & noli tar-
dare, veni dulcedo mea, veni re-
quies mea, salus animæ meæ, vita
mea, DEUS meus & omnia.

Post Communionem.

Salutatio Christi & Adoratio.

DESIDERATISSIME hospes animæ
meæ, procumbo ad pedestu-
os cum Magdalena, teq; supplex
saluto in corde meo, &c. *Vide
qua supra dicta sunt cap. 6.*

Affectus Amoris.

IESU dulcis hospes animæ meæ,
te super omnes divitias, hono-
res, voluptates, & super omnia
bona creata æstimo, & amo purè

F

pro-

propter te, & bonitatem tuam infinitam. Æstimo autem & amote, quantum est ex me, summè intensivè, summè appreciativè, Seraphicè, Marianè, Theandricè, modis possibilibus mihi, gratissimè tibi, tibi debitis, te dignis. Amplector pedes tuos pro salute mea clavis transfixos; exosculor manus vulneratas; exosculor latissimè sacratissimum lanceâ perforatû. Amplector & exosculor caput spinis coronatum, & omnia ac singula vulnera, quæ pro nostra redemptione pati voluisti. Amplector autem te affectu Beatissimæ Virginis Matris, affectu S. Iosephi, B. Aloysij, &c. & omnium Electorum tuorû, sive Comprehensorum. O quis mihi det illorum corda & affectus, ad te mi-

IESU

IESU diligendum? Gaudeo quòd
ab illis ameris perfectè, eorumq;
affectus sive iam elicitos, sive to-
tâ æternitate eliciendos, tibi nūc
offero, vnà cum illo affectu, quo
te SSS. Trinitas amat. Sancti Pa-
troni mei amate in corde meo,
laudate & magnificate mecum
hunc Dominum meum, & exal-
temus nomen eius in idiplum.

Gratiarum Actio.

Liberalissime Domine, quomo-
do tam copiosè super me indi-
gnissimum effundis beneficia tu-
a? Quid tibi in me placuit, quòd
ab æterno de me cogitâsti, mequè
charitate perpetua dilexisti, & vt
spero, ad gloriam æternam præ-
destinâsti? Quid promerui, quòd
me in tempore ex nihilo creâsti,
relictis in abyssu nihili infinitis

creaturis melioribus? Quòd me tibi semper rebellem huc vsque conservas, & in sinu tuo portas? Quid dignum in conspectu tuo egi, quòd pro me servo tuo redimendo incarnari, nasci, laborare, pati, ac mori voluisti? Quòd mihi reliquisti infinita merita tua, doctrinam, exempla, sacramenta? Quòd me toties, non lacte ut mater filium, sed corpore & sanguine tuo reficis, & nunc etiam refecisti? Quòd denique me tot gratijs habitualibus ornâsti, tot gratijs actualibus prævenisti & adiuvististi? Agnosco & amplector viscera pietatis tuæ, quibus me diligis, agnosco misericordes oculos, quibus respexisti super canem mortuum, similem mihi: atque pro hac tua liberalitate, ac
pro

pro omnibus & singulis beneficijs, præsertim pro isto ad me hodierno descensu, tibi gratias ago in vnione omnium affectuum, quibus te laudant Sancti tui in coelo. Benedic anima mea Domino, & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius. Benedicam Dominum in omni tempore, semper lause eius in ore meo.

Oblatio Sui.

Sed quid retribuā Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? Nihil habeo Domine, nisi ista. æra minuta, corpus & animam, nisi me ipsum, & quidem iam tot titulis tibi debitum. Me ipsum ergo tibi in Sacrificium trado, & offero. Suscipe Domine Intellectum meum, & Memoriam, vt

de te, propter te cogitem. Suscipe Voluntatem, vt id velim quod tu vis, id nolim quod tu non vis. Suscipe cor meum, vt te solum amet. Suscipe denique omnes animæ meæ & corporis potentias ac vires, vt in omnibus suis operationibus, ad solam nominis tui gloriam tendant.

Petitio.

Domine non dimittam te, donec benedixeris mihi. Benedic quæso sicut vis, iuris, & potes, cordi meo, vt te diligat. Benedic omnibus animæ meæ facultatibus, ne te vnquam offendant. Da mihi veni in peccatorum meorum, da profectum in virtute, præferam N. Da vltim salutarem huius Sacramenti, vt in fortitudine cibi huius, coram te ambulem

lem perfectè, donec ad te perveniam ô DEUS meus, vnicum ac summum bonum meum.

Ad B. Virginem.

AD te etiã supplex accedo Virgo & Mater DEI ac Domina mea. Ago tibi gratias, quòd huc Filium DEI Dominum meum, quem ego nunc in Sacramento suscepì, in uterum tuum suscepisti, quòd ei sanguinem tuum purissimum ad formandũ hoc corpus suppeditasti, quòd illum pro hoc usu meo nutriti & educasti. Beati vi cera tua quæ portaverunt huc æteri Patris Filium, & beata vbera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Tu in me illum amplectere. Tu illi canta in corde meo illud tuum Magnificat, quo SSS. Trinitatem dele-

Etâsti. Tu mihi concede illos tuos affectus amoris, quibus eundē sive in vtero, sive in vlnis tuis profecuta es: ac demum impetra quæso mihi ab illo vel micam donorum & gratiarum, quas ipse tibi pro hospitio rependit.

CAPVT XIII.

Actus Virtutum Theologicarum & Moralium.

Habentur in Corde Sancto Theophili Mariani, à nobis edito, quò lectorem remittimus.

CAPVT XIV.

Praxis laudādi DEVM.

IN qualibet creatura, quam sensu percipis, adora, lauda & ama
ali-

aliquam perfectionem DEI in
tali creatura relucentem. V. G.
in coelo magnitudinem, in sole
claritatem, in flore pulchritudi-
nem: *O quàm pulchrior, quàm cla-
rior es Domine, &c.*

2. DEO age gratias pro creati-
one, conservatione, cōoperatione,
gubernatione omniū & sin-
gularum creaturarum. O Domi-
ne sis benedictus in æternum, qui
me cum hoc Sole illuminas,
cum hoc igne calefacis, cum hoc
flore recreas, &c. Quot stellæ in
coelo, quot guttæ in mari, quot a-
tomi in terra, quot creaturæ in
hoc universo sunt, fuerunt, & e-
runt, toties te pro omnibus &
singulis momentis creationis i-
psarum, & conservationis, nec
non concursus tui cum ipsis, lau-
do & glorifico. F5 3.

3. Omnia bona opera omnium hominum & Angelorum, quae tibi Domine vnquam placuerunt, vel adhuc placebunt, approbo, & tibi offero ad gustum tuum: è cōtra quot peccata in hoc vniverso fuerunt, sunt, & erunt, toties illa detestor, & retracto, teque amo super omnia, in recompensationem aliquam pro illis.

4. Facio tale pactum ô Deus tecum. Quoties per hunc diem respirabo, toties in me volo trahere corda, & affectus electorum tuorum, atq; illis toties te amare, & laudare, & quidem in proportionem geometrica dupla; ita vt sequens affectus sit duplo intensior, quàm fuerit præcedens.

5. Conuersus ad quatuor Orbis partes, quater genu flecte, ad-

DECIMUM QUINT. 131

orando DEUM nomine omnium hominum in mundo viventium, præsertim fidelium & peccatorum, dicendo cum Seraphinis: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS. Vei. Regi seculorum immortalis soli DEO honor & gloria.*

C A P V T XV.

De modo colendi Christum Dominum, & Festa ipsius per annum celebrandi.

Universaliter ad cultum Christi Domini hæc conducent.

I.

FREQUENTER illum adorare, sive in Eucharistia, sive in Cœlo, ubi illum contempleris ut Gubernatorem, ut summum Ponti-

F6

ficem

ficem, vt omnium gratiarum Dispensatorem, dicetque dum coelum aspicias: *Sedenti in throno DEI, & Agno honor & gloria.*

2. Desiderare & procurare, vt gloria & amor Christi promoveatur vbiq; & semper.

3. Procurare vt actiones tuæ sint similes actionibus ipsius.

4. De illius officijs, excellentijs, ac meritis, loqui, legere, meditari.

5. Honorare illum in proximo tanquam Caput in membris.

6. Offerre sæpius merita SSS. Trinitati, offerre etiam Patri æterno illud Sacrificium, quod Christus Dominus perpetuò offerri in Coelo: *Pater respice in faciem Christitui.*

7. Elicere 33. affectus erga Christum.

DECIMUM QUINT. 139

Christum in honorem 33. annorum ipsius vitæ. Sunt autem hi, vel similes.

Affectus erga D. IESUM.

Qui etiam disponi possunt per decades Coronæ.

1. Adoratio.

Iesu Excellentissime, te adoro cultu patriæ verum DEUM ac supremum Dominum meum.

2. Fides. IESU Veracissime, in te credo, & omnia, quæcunque revelasti, firmissimè amplector propterea.

3. Spes. IESU Benignissime, in te spero & per merita tua, veniam, gratiam & gloriam.

4. Amor. IESU Amabilissime, te super omnia bona creata aestimo, ac diligo toto cordis meo affectu.

5. *Gratulatio.* IESU Perfectissime, cum tota Ecclesia gratulor tibi, & gaudeo de tua Divinitate, de omnibus excellentijs tuis.

6. *Gratitudo.* IESU Beneficentissime, pro tua incarnatione, doctrina, meritis, sacramentis & pro gratijs omnibus, sis benedictus in æternum.

7. *Zelus gloria Christi.* IESU Honorabilissime, desidero vt ab omnibus creaturis rationalibus super omnia lauderis & ameris in æternum.

8. *Dolor.* IESU Dignissime, doleo super omnia mala, de omnibus peccatis, negligentijs, ac irreverentijs, quibus aliquando à me, & ab omnibus peccantibus offensuses.

9. *Oblatio sui.* IESU Liberalissime,
me,

me, totus sum tuus, eroque in æ-
ternum, sicut tu totus meus esse
voluisti.

10. *Petitio.* IESU Misericordis-
sime, per vulnera tua cito mihi
IESUS & Salvator, nunc & in
morte mea.

*Hi affectus cum semper & superari
possint, sunt tamen alij, qui magis sūt
accommodati singulis festis S. Salvatoris,
de quibus aliquid dicendum.*

In Adventu Exercitia.

I.

Visitabis sæpius in utero Beatis-
simæ Virginis Christum, tan-
quam in carcere pro liberatione
tui existentē, & in honorem no-
vem mensium, quibus ibi man-
sit, elicies novem actus, quales
sunt, Fides de Incarnatione Ver-
bi Divini, Adoratio eiusdem
Verbi

Verbi Incarnati, Amor eiusdem in vnione amoris, quo illum in vtero suo amabat Beatissima Virgo, Gratiarum actio pro beneficio Incarnationis, & similes.

2. Quoniam Deus per incarnationem specialiter manifestauit sua attributa, benedices omnia & singula, hoc modo: Domine sit benedicta ab omnibus super omnia tua Potentia, quam ostendisti vniendo tam mirabiliter Verbum humanitati. Sit benedicta Sapientia tua, quâ inuenisti modum tam proportionatum, salvandi genus humanum. Sit benedicta Liberalitas tua, quâ nobis filium tuum, & omnia cum illo donâsti. Sit benedicta Misericordia tua, quâ nostras misérias suscepisti. Sit benedicta Iustitia, cui

DECIMUM QUINT. 137

cui vt satisfaceres ad æqualitatē pro nostris peccatis, carnem passibilem suscipere voluisti. &c.

3. Imitando Verbum Incarnatum, in honorem ipsius muti & humiliati, hoc tempore exercebis te potissimum in refrenandis vitijs linguæ, & in actib⁹ humilitatis. Item ad imitandam vnionem hypostaticam, exercebis te in vnione morali cum DEO, quæ consistit in destructione amoris proprii, qui est velut subsistentia hominis veteris & terreni, & in amore DEI, per quem homo vnus cum DEO spiritus efficitur.

4. *Petitiones* hoc tempore istæ possunt esse: VERBUM Incarnatū, de cælo in terram descendens, da vt ego hinc in cælum tendam, & perueniam. *Fili DEI, qui factus es filius hominis,*

minis, da vt ego sum Filius DEI.

O Sapiencia Incarnata, quæ ad me docendum venisti, da vi obseruari doctrinam tuam.

Tæssera hoc tempore frequenter repeienda sit hac: Veni Domine & noli tardare.

In Natiuitate Domini.

I.

A Liquoties de die, nunc cum Pastoribus, nunc cum Angelis cantantibus: Gloria in excelsis, nunc cum Magis, habitabis & adorabis in stabulo Christum natum, hoc modo: VERBUM INCARNATUM, adoro in hoc paruo tuo corpusculo in mensuram tuam, qua coelum & terram implet. Adoro in hac parupertate diuitias gloriae tuae. Adoro in hac tenebrosa ætate tuam æternitatem. Adoro

ro in hac muta infantia, tuam sapientiam infinitam. Adoro in hac carne mortali tuam immortalitatem. Salve Rex Regum, Rex pacifice, Princeps pacis, veni & impera nobis. Salve o lux mundi illuminans pastores, illumina quæso tenebras meas. Salve Pastor quærens in hoc stabulo ovem perditam, quære me, quia ovis sum perditus. Salve Magister veritatis docens ex hac cathedra præcepti, doce me facere voluntatem tuam.

2. Toto die per imaginationē veraberis in sacro stabulo, in quo natus est Christus. itaq; te decumbes prope bovem & asinum. qui Christo præstabat obsequium. Dum te indues, recordaberis fisciæ Christi Infantis. Dum
come-

comedes, recordaberis lactis virginiei, quo Christum Virgo Mater nutriebat. Audiendo cantū, recordaberis cantūs Angelici in stabulo. Dum examen facies, putabis te cum S. Iosepho verrere stabulum, iuxta illud Davidis: *Scopebam Spiritum meum*.

3. Communio sacra sic fieri potest. Cor tuum est stabulum, in quo Christus nasci debet per gratiam, quàm immundum & bestialibus affectibus plenum! *Primò* ergo te humiliabis coram DEO. *Secundò* Emundabis cor tuum per contritionem. *Tertiò* Videndo quòd non sit locus Christo nato in diversorio, invitabis eum ad cor tuum, petesq; à Beatissima Virgine, vt filium suum in corde tuo tanquā in duro præsepio

DECIMUM QUINT. 141

deponat. *Quartò* Sic introducto Christo per Communionem ad stabulum cordis tui, varia illi obsequia præstabis: itaque adorabis eum cum Pastoribus ac Magis, offerēsque aliquam spontaneam incommoditatem, quam suscipies in honorem Christi aliquid simile in sua Nativitate patientis. Complectēris ipsum affectu Sancti Iosephi & Beatissimæ Virginis, ac velut Bos & Asinus, comparatus scilicet iumentis insipientibus, eundem amore tuo ferventi calefacies. Ligabis fascijs non tam illum, quàm tuam rebellem voluntatem, faciendo aliqua sancta proposita. Parabis balneum illi ex lacrymis contritionis, & compassionis erga Salvatorem tuum iam in sua infantia pro te pati

pati incipientem. *Quintò*, Obturabis foramina sensuum tuorum, interdum custodiendo oculos, linguam, aures, ne ventus frigidus tepiditatis incommodum afferat Christo, quem in cortum suscepisti.

T essera huius diei, ad singulas horas pronuncianda hæc erit: VERBUM CARO FACTUM EST, & habitavit in nobis. Vel: IESU tibi sit gloria qui natus es de Virgine.

In Novo Anno.

I.

R Evocabis in mentem beneficia, quæ hoc anno à DEO recepisti, & in gratiarum actionem offeres IESUM, in circumcissione cruentatum.

2. Cum dolore commemora-
bis tibi peccata quibus DEUM an-

no

no clapis offendisti, & in sanguine Christi in circumcisione effuso, ablues animam tuam, statuesquè firmiter pro anno sequenti melius DEO servire, & vitare peccata, præsertim aliquot graviora in particulari.

3. Pro strena offeres SSS. Trinitati IESUM natum & circumcissum, per quem pro strena vicissim petes benedictionem & gratiam sanctè vivendi in anno sequenti.

Tempore Passionis.

I.

Nullum diem omittes quo aliquid de Passione Domini non mediteris, vel legas ea quæ inferius habentur.

2. Mortificationes hoc tempore crebrius usurpandæ, quales sunt disciplinæ, catenulæ, somn⁹

in

in lecto duriore, &c. &c. In honorem flagellationis, vinculorū, & crucifixionis Domini.

3. In actionibus ordinarijs retinebis memoriam Domini patientis, iuxta ea, quæ circa hoc dicta sunt cap. 3.

4. Videndo imaginem Christi patientis, vel audiendo aliud quod mysterium passionis, excita- bis in te affectum gratitudinis, & offeres Christum patientem pro tuis peccatis, quatenus Christo patienti oppositis. E. G. Sudorē Christi pro tua tepiditate in obsequio Divino, flagellationem pro sensualitate, spineam coronam pro ambitione, contemptū Domini pro superbia, crucifixionem pro impatientia, &c.

5. Curabis pro tua parte com-
pen-

pensare ea, quæ Dominus pro te
 patitur. Itaque adorabis Maiesta-
 tem eius contemptam, amabis
 Bonitatem infinitam odio habi-
 tam, laudabis & glorificabis Sa-
 pientiam derisam, Innocentiam
 contumelijs affectam, Sanctita-
 tem inter sceleratos reputatam,
 dicendo: *Domine quot contemptus,*
quot contumelias, quot odia pertuli-
sti, tot tibi offero affectus laudis, hono-
ris, amoris.

6. Affectu compassionis, o-
 mnia & singula vulnera Salvato-
 ris salutabis hoc modo: Ave se-
 des Sapientiæ Caput Salvatoris
 mei, pro mea superbia, coronâ
 spineâ redimitum: heu me! ego
 te meis cogitationibus superbis,
 inhonestis, &c. ceu spinis lacera-
 vi! Ave Frons sole serenior spinis

G

cru-

cruentata, in lapsu percussa: ignosce, quæso, in verecundiæ meæ! Ave Oculi, cœli sydera, pro me velati, contusi, livore pleni: adoro vos, & damno meam curiositatem, meam vanitatem, &c. Ave aures, portæ cordis semper ad orationem nostram apertæ, & in Passione cõtumelijs sauciata: utinam aures meæ sint apertæ inspirationibus divinis! Ave Vultus Angelis desiderabilis, per aliam lapam tuam, per sputa, non te avertas à me. Ave dulce Os, pro me felle & siti cruciatum. Ave Collum funibus constrictum, felle imbutum, propter meam imperantiam. Ave Humeri crucē sustinentes, & flagellis cœsi. Ave manus, unde bona omnia procedunt, ligatæ & clavis transfixæ,

fixæ; pro nostris rapinis, vindictis, alijsquẽ manuum peccatis. Ave Pedes perforati. Ave Latus apertum, porta Domini, per quam Iusti intrant, fenestra humanitatis; intrem & ego per te ad vitam æternam. Ave deniquẽ Cor Domini mei dulcissimum, Regia charitatis, refugium miserrorum, meis voluptatibus afflictum, cruciatum, ac tanto erga nos amore accensum. Per hoc ipsum Cor tuum te rogo bone IESU, ne permittas ut sanguis tuus pretiosus sit pro me frustra effusus.

Tessera huius temporis: Qui passus es pro nobis, IESU Christe miserere nobis.

In Resurrectione Domini.

I.

SAlutabis Christum Dominum
redivivum, cum Beata Virgi-
ne, cum sanctis mulieribus, cum
Apostolis &c.

2. Credes firma fide, eum re-
surrexisse verè.

3. Sperabis per mortem eius,
felicem resurrectionem.

4. Gaudebis de eius resurre-
ctione, & de dotibus gloriosi
corporis.

5. Petes à vitijs resurrectionē
spiritualem.

*Tessera huius temporis hæce-
rit: Vivat IESUS redivivus. Cre-
do quòd Redemptor meus vivit.*

In Ascensione.

I.

PRostratus ad pedes Christi Do-
mini

DECIMUM QVINT. 149

mini ascendentis, cum Beata Virgine, & Apostolis valedices ipsi, & gratias ages pro laboribus spatio 33. annorum toleratis, ac pro consummato opere nostræ redemptionis.

2. Offeres illi abeunti pro viatico cor tuum, vt illud secum accipiat, & à terra attollat, cœloq; affigat. Offeres & aliquas tuas resolutiones ac proposita transmittenda per Christum SSS. Trinitati, v. g. Quòd D E U M nullo peccato mortali offendere velis; quòd gloriam eius maiorem pro-
pagare cupias &c.

3. Petes humillimè, vt elevatis manibus benedicat tibi, illâ benedictione, quam dedit SS. Apostolis.

4. Gaudebis de gloriosa eius

G3

ascen-

ascensione & exaltatione nominis ipsius, ac de illo amplexu, quo SSS. Trinitas Christum suscepit in cœlo.

5. Gralias ages SSS. Trinitati pro ista exaltatione triumphali Christi Domini. Gralias item ages Angelis, & Sanctis Patriarchis, quòd Christum triumphantem ad cœlum deduxerint, ibiq; Regem suum adoraverint.

6. Adorabis in cœlo Christū, vt Regem, vt supremum Pontificem, vt Advocatum, & Thesaurarium.

7. Desiderabis cum illo esse, & vivere in æternum.

Tessera huius diei sit hæc: IESU tibi sit gloria, qui victor in cœlum redis. Sedenti in Throno DEO, & Agno honor & gloria.

Die

Tale exercitiū proponit

P. M. P. Gaspar Druzbicki

Societ. IESU in MSS.

I.

Concipiatur æstimatio dignitatis, bonitatis, potentia, quā habet Spiritus Sanctus.

2. Desiderium eius praesentia.

3. Investigatio eorum, quae me impediunt, quo minus Spiritum Sanctum plenè capiam, cupientem se mihi per sua dona copiosè communicare.

4. Mei abiectio, humiliatio, annihilatio, in eius conspectu.

5. Addi potest gratiarū actio, pro descensu in Apostolos, & pro omnibus illustrationibus ac inspirationibus mihi à Spiritu Sancto datis.

G4

6.

6- Addi potest dolor de defectibus, quibus restiti Spiritui Sancto, eumq; in me contristavi.

7. Invocatio eiusdem ad animam, tanquam ad templum suum; veniat ignis ad frigus, aurum ad lutum, spiritus ad carnem. Vbi adhiberi potest intercessio Beatæ Virginis & Apostolorum recipientium Spiritum Sanctum.

Petitio eorum donorum à Spiritu Sancto, quibus hodie replevit Beatam Virginem & Apostolos.

Tessera huius diei: *Veni Sancte Spiritus, & emitte cælitus lucis tue radium.* Vel: *Cor mundum crea in me DEUS, & spiritum rectum innova in visceribus meis. Ne projicias me à facie tua, & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.* Psalm. 50.

In Fe-

DECIMUM QUINT. 153

In Feflo Corporis Chrifti.

Præter ea, quæ dicta funt de uifitatione SS. Sacramenti, quam in hoc fefto fæpius repetere par eſt, ad devotionem ſequentia iuvabunt.

Affectus erga SS. Sacramentum.

I.

Credo firmâ fide, & confiteor Domine IESU Chriſte, te in hoc Sacramento eſſe verum DEUM & hominem, & quidquid Sâcta Mater Eccleſia ad credendum proponit, firmiſſimè amplector.

2. Adoro te, hîc præſentem cultu latriæ, affectu totius Eccleſiæ militantis & triumphantis.

3. Gaudeo de omni honore & gloria, quam habes ab Angelis, & fidelibus per totum mundum, in hoc Sacramento.

G5

4. Doleo

4. *Doleo* de omnibus hæresibus, blasphemijs, sacrilegijs, irreverentijs, quibus ab hæreticis & malis Catholicis, in hoc Sacramento offenderis.

5. *Ago tibi gratias* cum tota Ecclesia tua, pro instructione, administratione, & usu huius Sacramenti, tam mihi, quàm alijs, concesso.

6. *Desidero*, vt ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, & glorificeris in hoc Sacramento, & dignè suscipiaris &c.

7. Domine totus sum tuus, eoque in æternum, sicut totus meus esse voluisti in hoc Sacramento.

8. SSS. Trinitas respice in faciem Christi tui hic verè presentis, quem tibi nunc ofero in sacrifici-

DECIMUM SEXT. 155
crificium Latreuticum, Euchari-
sticum, Propitiatorium, Impe-
tratorium m.

9. Da mihi, quæso, gratiam, ut
te in hoc Sacramento, prout o-
portet, colam, & suscipiam, ac
denum in cœlesti convivio da,
ut te fruatur in æternum.

Offera huius diei ad singulas
horas repetenda: *Laudetur SS.*
SACRAMENTUM.

C A P V T XVI.

Breves Meditationes

de Passione Domini.

Christus valedicit SS. Matri.

I.

C ONSIDERA anima mea, quàm
obediens fuerit Christus volū-

G6

tati

tati Patris æterni, cui vt obediret, voluit etiam Matri suæ Sanctissimæ, quam adeò amabat, valedicere. ipsamq; relinquere ac affligere, properando ad crucem, & dolores, ac cruciatus acerbissimos. Tu verò quoties ad DEI inspirationes obsurdescis! quàm nimis es affixus rebus creatis, quæ te in amore DEI impediunt! Erubescere coram DEO, & nunc tandem dic vale omnibus salutis impedimētis, quamvis tibi charissimis, idq; amore Christi, & studio imitandi ipsum.

2. Considera, quo dolore, quibus lacrymis excepit hanc valedictionem Filij sui SS. Mater, quæ tantopere Christum, non vt hominem tantum, sed etiam vt DEUM diligebat: ex altera parte, vi-
de

de, quàm patiēter hoc triste nuntium tulit; non conquerendo, nō signa vlla impatientiæ ostendendo, sed potiùs conformando se divinæ voluntati. Tu verò dum privaris aliquo solatio, dum tibi DEUS aliquam afflictionē immittit, quàm impatiens es! quàm DEI voluntati repugnas! Dole igitur & desce tuas impatientias. Resignate DEO ad omnes afflictiones. Compatere afflictæ SS. Matri, pe-te ab illa patientiam in aduersis.

Christus Orat. in horto.

I

CONSIDERA, quâ reverentiâ Christus orat Patrem, quâ attentione, quâ devotione. Orat prostratus in terram, orat separatus à discipulis, in loco remoto a homini strepitu, tempore noctis qui-

G7. eto.

eto. Et tamen fuit æqualis Patri, non fuit obnoxius distractionibus in orando. Tu vero quàm irreverenter, quàm distractè, quàm tepidè oras, loqueris que cum Dei maiestate, cum sis pulvis & cinis, ac vilis ranuncula. Erubescere, dolo, propone emendationem, pete à Christo donum orandi, & ejus orationem offer Deo, pro tuis in orando defectibus.

2. Considera alias virtutes orationis Christi. Fuit enim conjuncta cum filiali fiducia, cum diceret: *Pater, si possibile est*. Fuit cum Dei voluntate conformis, cum diceret: *Non mea, sed tua voluntas fiat*. Fuit perseverans, cum tribus horis, ter eandem orationem repetierit. Disce à Christo orante, qualis tua debeat esse orati-

DECIMUM SEXT. 152

o. Vide, an talis soleat esse? Pete
veniam defectuum in orando.
Propone Christum in orando imi-
tari, & ad hoc opem ab ipso im-
plora.

*Christus tristatur, & sanguinem
sudat.*

I.

Vide, & imaginare Christum
pallentem, tristem, tædio af-
flictum, quales solent esse agoni-
zantes, & considera quod tristi-
tia hæc fuerit tanta, ut iusticeret ad
mortem, prout ipse Dominus di-
xit: *Tristeis est anima mea usque ad
mortem.* Tum quare ex Christo:
IESV voluptas cordium, quis te
adeo afflixit? Respondebit ipse
proculdubio, te fuisse causam tri-
stitiæ, illa tua voluptate, illis tu-
is peccatis, quæ tunc Christus in
horto

horto videbat, & quæ tantopere
tunc horrebat, ac detestabatur.
Quibus expensis, excita in te sum-
mum odium, ac detestationem,
peccati, præsertim illius, in quod
sæpius laberis. Pete à Christo mœ-
rente contritionem de peccatis.
Statue aliquod solatium Christo
mœrenti afferre. Commēda Chri-
sto agonizantes, tuamque agoni-
am, & illa tua tædia extrema, pa-
vorem, ac tristitias coniunge.
Christi tædijs, pavori, ac tristitijs.

2 Vide Christum sanguinem
sudantem, vide defluentes guttas
sanguinis primò in vestem, dein-
de in terram. Hæc admiratus,
quare causam huius prodigiosi
sudoris; quæ non est alia, nisi
quòd Christus pro salute tua, tan-
tum laboraverit vsq; ad sudorem
sanguis-

sanguineum. Tu verò quàm parū laboras pro salute tua! quid hactenus pro illa ardui superasti? Cui tentationi vsq; ad sanguinem restitisti? quid heroicū, generosē fecisti? Confundere. Collige istas guttas sanguinis tanquam gemmas pretiosas, & repone in corde tuo. Suppone terram cordis tui isti pluviæ sanguineæ, & pete á Christo, vt hoc rore pretioso cor tuum aspergat, reddatq; fertile ad producendos flores & fructus virtutum. Denique statue vsq; ad sudorem, vsq; ad sanguinem, pro DEO, pro cælo, pro anima tua generosè operari.

Christus comprehenditur.

CONSIDERA ex una parte, furorem satellitum, quo in Christum

scum velut in agnum lupi irrue-
runt, eumq; funibus & catenis li-
gârunt ad instar prædonis. Ex al-
tera parte vide mansuetudinem
Christi, non repugnâtis, sed spõ-
tè offerentis manus ad vincula. O
Samson invictissime, quis te his
compedibus ligavit? Nemo alius
ô anima nisi amor tui, aut potius
peccata tua; ita enim per Prophe-
tam dicit: *Funes peccatorum circum-*
plexi sunt me gratis. Ergo tam duro
eris corde, vt videns amore tui li-
gatum DEUM hominem, non
permittas te ab eo ligari, non ca-
tenâ ferreâ, sed aureâ amoris? Nō
vt amittas libertatem, & vitam;
sed vt maiorem acquiras liberta-
tem & vitam æternam. Instat tã
diu ad portam cordis tui pulsans
DEVS, vt te liget sibi in victimâ
sibiq;

sibi que adstringat. Dona te aliquando ipsi, qui se tibi ad tantum tormentum donauit. O Domine liga cor meum amore tuo! liga memoriam, ut tui solius recorder; oculos, ne videant vanitatem; liga manus, ne operentur iniquitatem; liga linguam, ne quod tibi displicet, loquatur; liga pedes, ne ambulent in via peccatorum; liga me totum vinculis charitatis, ut vivam totus tuus in æternum.

2. Christus tam crudeliter ligatus, ad terram à nefarijs satellitibus prosternitur, eorumque pedibus conculcatur. Vide anima mea Dominum gloriæ, Regem maiestatis, cui curuatur omne genu, qui sedet super Cherubim, cuius cælum sedes est, sub pedibus

bus vilissimorum hominum iacē-
tem. O quantum se demisit pro
te tanta maiestas! & tu pulvis &
cinis, terræ vermiculus, tam stu-
diosè alta petis, omnibus cupis e-
minere, nulli vis subijci. Erube-
sce & dede tuam superbiam, di-
sce à Christo conculcato humili-
tatem, disce alijs subijci. Offer
DEO istam Christi humilitatem,
pro tua superbia, & pete hanc vir-
tutem à Christo pro amore tui
conculcato.

Christus ad Annam alapâ ceditur.

1.

CONsidera, quomodo Christus
ab Anna Pontifice interroga-
tus de sua doctrina, cum modestè
respondisset: suam doctrinam es-
se publicam, ob hoc modestum
respondum, ab nno ministrorum
alapam

alapam accepit. Expende quàm fuerit hæc alapa Christo tantæ dignitatis Personæ, in tot spectantium præsentia non solùm graviter contumeliosa, sed etiam crudelis, cùm fuerit inflicta manu armata, ita vt Christus in terram prolapsus sit. Contemplare ergo faciem Christi lividam, vide signa illius sacrilegæ manûs, faciei Christi impressa, & obstupesce tantum scelus, Christoq; patienti compatere, sed simul vide tuam impietatem. O quoties & tu faciem Christi percussisti! non volendo audire eius vocem, quâ tibi ad cor loquitur, contemnendo ipsius vocationem ad statum meliorem, non æstimando Christi Consilia. Igitur cum dolore pectus tuum percutite, & osculare
Cruci-

Crucifixi imaginem, petendo veniam, & emendationem proponendo.

2. Considera patientiam & mansuetudinem Christi; pro tam crudeli & ignominiosa alapâ, nō malum imprecatur, non signum vllum impatientiæ ostendit, non prorumpit in verba mordacia, sed mansuetissimè respondet: *Si malè locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, quid me cadis?* Admirare hanc patientiam & mansuetudinem; simul te reflecte supra tuam impatientiam, dum vno verbo, vna levi confusione provocatus, tam facile excādescis, nihil nisi minas & vindictam spiras, in tot verba aspera, & maledicta prorumpis. Confundere, discce à Christo mansuetudinem

nem & patientiam, eamque propone, ac pete à Christo mansuetissimo.

Christus apud Caipham.

I.

Vide Christum ligatum stare cum omni modestia ante Caipham; Considera quàm iniuste ipsa Innocētia & Virtus DEI in illo concilio accusatur; quomodo ille, qui est Sanctus Sanctorū, & author vitæ, pronuntiatur blasphemus, & reus mortis iudicatur. Hinc agnosce, quàm sint erronea iudicia humana, quæ Christum condemnârunt, ac proinde, quàm parvi sint æstimanda. Tu verò quàm studiosè ea quæris! quantùm affligeris, cùm iniuste accusaris aut condemnaris! Erubesce, & disce exemplo Christi
 pati

pati accusationes, calumnias, & iudicia hominum, atque ad hæc toleranda offer te, amore Christi iniuste accusati & condemnati, à DEO auxilium petendo.

2. Cōsidera alias iniurias, quas hac nocte passus est Christus in domo Caiphæ. Nam alligatus ad columnam fuit, expositus tanquā meta opprobriorum, furori satellitum, quorum aliqui velârunt faciem eius, alij pugnis & alapis eum cædebant, alij in faciem eius spuebant, alij capillos evellebāt. Admirare hoc spectaculum, & compatere ex corde Christo, tanta pro amore tui patienti, simul etiam dole, quòd tu quoque velare soleas oculos Christi, quando ita liberè peccas, ac si te peccantem DEUS non videret. Dole, quòd

quòd in faciem Christi spuas, dū
in præsentia illius effutis verba
inhonesta, sputis omnibusturpi-
ora. Dole, quòd Christo alapam
infligis, cūm alios confundis, &
ex amore Domini tui abhinc se-
riò corrige corrigenda.

Christus apud Pilatum.

I.

Considera calumnias Christo
impositas à Iudæis apud Pila-
tum tam enormes. Nam appel-
latus est malefactor, seditiosus,
ambitiosus, læsæ maiestatis reus:
& tamen fuit innocens, segrega-
tus à peccatoribus, Sanctus San-
ctorum. Ex altera parte conside-
ra silentium Christi, cūm nec per
se, nec per alium voluerit refutare
calumnias, licèt facilè potuerit,
& licèt faventem sibi Iudicem.

H

habu-

habuerit. Hinc verò reflexione suprate factâ, vide, an tu quoque in aliquo innocente Christum non es calumniatus? an non infamaveris? & detestare hoc vitium, ac pete à DEO charitatem proximi. Deinde vide, quo silentio toleras calumnias, iniquas accusationes, detractiones, & ad illas tolerandas te resolve amore Christi, petendo patientiam.

2. Expende illa verba Christi, cùm interrogatus à Pilato: *Ergo Rex es tu?* Respondit: *Regnum meum non est de hoc mundo.* Quib³ verbis docet Christus, nos, qui Christum adoramus, non debere inhierare mundanis divitijs, honoribus, voluptatibus, quæ omnia transeunt sicut fumus & umbra, sed potius studere congregandis meritis

meritis, & divitijs æternis, spectando in omnibus nostris actionibus Regnum cœlorum & gloriam æternam, ad quam creati sumus. Tu verò ô quantum affixus es mundo, cuiusque fallacijs! quam rarò ad bona æterna & caelestia aspiras! & tamen te Christi sequacem esse dicis. Erubescere mendacium istud, & pete à DEO gratiã, ut tibi vilescant omnia transitoria, & chara sint bona æterna.

Christus apud Herodem.

I.

CONSIDERA, quomodo Christus per plateas vrbis publicas, spectante populi multitudine, cinctus funibus & catenis, ab vno tribunali ad aliud, tanquàm Latro ducitur, aut potius trahitur; quomodo à satellitibus nefarijs nunc

pugnis, nūc calcib⁹ tunditur, quomodo ab insolentissima plebe, cui tot beneficia præstitit, illuditur, luto & lapidibus impetitur, iam latro, iam falsus Propheta, ac deceptor hominum proclamatur. Ex altera parte eleva mentem, & considera in Christo illam adorandam Maiestatem, cui serviunt Angeli, quæ rebus omnibus dominatur; illam potentiam, cui nemo resistere potest; & hæc obstupescens inclama: Pro me, pro me vilissimo vermiculo, talia DEUS patitur! pro me conculcatur! pro me DEUS ligatus, irrisus, &c. Et hoc sæpius repete, donec cor tuum accendatur; tunc enim prorumpes in affectum compassionis erga Christum talia patientem, & in affectum doloris de tu-

is

is peccatis, quæ fuerunt causa
Christo harum afflictionum. De-
inde amore Christi facies propo-
situm vitandi hoc vel illud pecca-
tum, item vincendi hunc vel illū
respectum humanum, & repu-
gnantiam in obsequio Divino.

2. Considera Christum, qui
est Sapientia DEI infinita, ab He-
rode eiusq; aulicis contemptum,
& pro stulto habitum, irrisum,
atque veste alba indutum, vt ab
omnibus profatuo haberetur; &
ita per plateas reductum ad Pila-
tum. O quæ tunc probra quas ir-
risiones audiuit cum summa pati-
entia, ab illa face hominum, in-
nocentissimus Salvator! & tu ab
omnibus vis honorari, laudari,
adorari, cum id nec ob sapientiā,
nec ob patientiam merearis.

Confundere de hac tua ambitio-
ne, disce à Christo contemptus,
irrifiones, ac probra, eius a : ore
pati; hæc enim sunt insignia ser-
vorum Christi, quibus, ipse indu-
tus fuit apud Herodem. Pete eti-
am à Christo vestem albam pari-
tatis, quā ipse nobis hac irrisoria
veste comparavit.

Christus redit ad Pilatum.

EXpende Christi ignominiosā
cum latrone Barabba compa-
rationem, atque Barabba præ
Christo electionem: quod o quā-
tum dolorem Christo attulit!
cū vidit se adeo contemptum
ab illo populo, quem tot benefi-
cijs cumulavit. Sed tu quoque an
non præfers Barabbam Christo?
quando magis adhæres suggesti-
oni

oni dæmonis, quàm inspirationi
Divinæ: quando pluris æstimas
mundi voluptatem, divitias, ho-
nores, quàm Christi gratiam &
vitæ æternam: quando Christi
voluntatem postponis tuæ volū-
tati, rationem sensui, spiritum
carni, æternitatem bonis tempo-
ralibus. Deplora ergo istam cœ-
citatem tuam, deprecare Christū,
& ex nunc illum cuiusq; gratiam
æstima super omnia, supra diviti-
as, supra amicos, supra famam, su-
pra voluptates, &c.

2. Considera vociferationem
Iudæorum clamantium: Tolle,
tolle, crucifige; hos plausus retu-
lit summa Sapientia, summa San-
ctitas, summa Beneficentia Chri-
sti, & tu tanto perè ambis laudem
humanam, & plausus, adeò affli-

geris, cum illis cares, quibus tamē undique indignus es. Confundere & hinc diſce contemnere laudem humanam, & gloriam à ſolo DEO quærere, apud quem ſolum vera eſt laus, & quidem æterna.

Chriſtus flagellatur.

I.

EXpende Chriſti in conſpectu tot hominum, probroſam nuditatem, ante flagellationem. Quanta ibi fuit Chriſti verecundia! de quo dicit ad Patrem in Pſalmo: *Tu ſcis conuſionem & reuerentiam meam.* Quantum verò te amavit! qui amore tui veſtibus etiam ſpoliari voluit, ut te veſte gratiæ, & virtutum, ac ſcolâ gloriæ indueret. Propter te eò devenit DEUS, qui cœlum ſtellis, terram

terram floribus, aves plumis, Angelos gloriâ vellit, vt amore tui factus sit nudus. Tu iam vide, quid te par sit facere amore hui⁹ Domini. An non expedit? vt te spolies omnibus affectibus inordinatis, omnibus solatijs, omnibus commoditatibus, vt Christū Ducem tuum nudum, miles nudus sequaris.

2. Vide Christum ad columnā atrociter funibus ligari, non reluctantem, non resistentem, sed vtrò manus ligandas offerentem. Admirare hanc Christi obedientiam, eumque imitari stude, vt propter DEUM non satellitibus, sed superioribus tuis promptè obedias, & præsertim vt obedias DEO, dum tuam libertatem vult ligare, & te sibi adstringere nexu amoris.

2. Considera dirā Christi flagellationem. Dirā fuit ex parte temporis, quia iuxta aliquos duravit vnâ horâ & mediâ. Dirā ex parte flagellorum, quæ constabāt ex nervis, catenis ferreis, virgis spinosis. Dirā ex numero plagarum, quarum numerantur 6666, à planta pedis vsque ad verticem Christi. Dirā ex rabie carnificū, qui partim, pecunijs conducti à Iudæis, partim à damone incitati, crudelissimè saeviebāt in Christum, alij alijs succedendo. Denique dirā fuit ex parte carnis & complexionis Christi delicatissimæ. Vide ergo in carne Christi sulcos, vide sanguinem deluentem in terram, vide totam carnē laceratam, vide ossa transparentia: & te ipsum huius laniatione re-

umagnosce. Hac enim patitur
 Christus propter tuam libidinē,
 propter tuas carnis delicias. De
 his igitur dole, Christo compate-
 re, & firmiter propone fugam o-
 mnis voluptatis carnalis, & car-
 nis mortificationem. Deniq; in
 sanguine Christi in hac flagella-
 tione effuso, animam tuam con-
 taminiatam lava, dicendo cum
 Psalmista: Amplius lava me Do-
 mine ab iniquitate mea, & à pec-
 cato meo munda me. &c.

Christus spinis coronatur.

I.

EXpende amorem Christi erga
 te. Non satis ipsi fuit tam co-
 piose in pro te sanguinem effundis-
 se in flagellatione: vna adhuc
 pars corporis, nempe caput su-
 perfuit à vulnere libera: & hanc

H6

etiam

etiam voluit pro te lacerari spinis. Vide ergo, quae tabie milites imponunt Christo coronam spinicam, eamque capiti sacrosancto baculis crudelissimè infigunt. Vide spinas, quarum plures numerantur quàm mille, usque ad cerebrum pertingentes iuxta Sanctum Bernardum. Vide sacrum cruorem copiosissimè primò in faciem, deinde in corpus ex facie defluentem. Tu verò Christiane, ah quàm Christo difformis es! qui caput tuum coronas cogitationibus lascivis, superbis, ambitiosis, quæ in has spinas conversæ, Christi caput laniârunt. Itane decet sub spinoso capite membrum esse delicatum? Itane Regis ad exemplum tui componeris? Ah depone aliquando amore Christi
istas

istas rosas evanidas ex capite tuo,
& impone tibi coronam Christi
spineam, quæ in auream in cælo
convertatur.

2. Christo sic coronato ad ludibrium traditur in manus arundo, locò sceptri. Vide, quid mundus Christo offerat, & quid tibi etiam offerre possit. Nil nisi arundineum, nisi bona vacua, inania, fragilia. O quantum hoc dono tibi illudit! Cur ergo potius non amas aureum Christi sceptrum, Regni cœlestis insigne? Cur tibi illud permittis? Redi aliquando ad mentem, & solida præfer caducis, temporalia æternis.

3. Vide, quomodo Christo illudunt milites, vno genu flectunt ante ipsum, & manu caput feriūt ac vulnerant. Regem appellant,

sed regem dolorum faciunt. Regem adorant, sed arundine donatum. O quoties & tu ita Christo illudis! cum eum adoras orando, sed contemnis malè operando; cum ipsum vno genu adoras, altero diabolum; cum ipsi offers illa arundinea & fragilia proposita, illam arundineā omni spiritu vacuum pietatem. Erubet hanc impietatem, & staue, Christum solida virtute adorare, hasque illusiones compensa, dicendo cum Psalte: *Tu es iſe Rex meus & DEUS meus. Domine ego ſeruus tuus & filius ancillæ tuæ.*

*Christus dā natur ad crucem,
eamque baiulat.*

CONFIDERA pusillanimitatem
Illa-

Pilati: Is enim agnovit innocentiam Christi, dicendo: *Ego nullam in eo causam mortis invenio:* & tamen propter respectus humanos, propter gratiam conservandam apud Cælarem, propter vitanda odia Iudæorum, Christū iniustissimè damnavit ad crucē. O Respectus humani infelices! an unum ad hoc impulistis, ut Christum, eiusque imitationem, ut vocationem respueret, ut virtutem desereret, ut damnaverit Christi consilia & præcepta? Ego ipse an talis non sum? Nolo deinceps esse o Domine, da mihi generosum animum omnes respectus humanos contemnendi, tibiq; magis adhaerendi, & virtuti, quàm amicis, quàm mundo, quàm carni, omnibusque alijs me à te avocantibus.

2. Vide Christum damnatum ad mortem, cruce onustum, per vias publicas procedere, atq; mortem Calvaria conscendere, vide, quàm saepe iam sanguine exhausto debilitatus, sub pondere crucis labitur, nec ullus adest, qui illum in cruce ferēda iuvare velit. A te igitur hoc solatium petit illis Evangelij verbis: *Qui vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me.* Non vult, vt tantam, tamque gravem crucem feras, quantam ipse tulit, sed tantum vult, vt feras crucem tuam, id est crucem parvam, crucem tuis viribus accommodatam, crucem tuis peccatis debitam. Cur ergo renuis? Cur te excusas? Cur humeros cruci Christi non submittis? Resolvete aliquando generosè, & offer

offer Christo ad portandam cum illo crucem, & disce, non esse aliam ad cœlum viam, nisi hanc, quâ Christus ivit crucem ferens.

Christus crucifigitur.

I.

CONSIDERA, Christo ante Crucifixionem in monte Calvariæ, cùm iam vix spiraret præ debilitate, oblatum esse vinum felle mistum. Quanta ista crudelitas fuit! Quàm acerbum Christo tormentum! Quanta porrò Christi erga nos charitas! qui amore nostri, nullum sensum suum, etiã gustum, voluit esse à dolore immunem. Et tu an Christo vinum felle mistum non propinas? cùm illi offers illas orationes tepidas, illa bona opera tot imperfectio-
nibus mista; cùm in potu tempe-
ranti-

rantiam debitam non observas. Dole de istis defectibus, atque hinc & nunc offer aliquem actum heroicum maximæ alicuius tuæ repugnantia victorem, quo gustum Christi felle exasperatum recrees.

2. Vide Christum vestibis ad carnem concreto sanguine adherentibus, non minùs ignominiosè, quàm crudeliter nudatum, ac planè excorticatum prosterni in trabè crucis. Vide, cum quanta charitate extendit manus & pedes, ut cruci affigantur. Vide, quo furore carnificum, membra sacrosancta extendantur, & clavis perforentur. Vide, quomodo se Christus offert in hoc altari pro peccatis tuis, in sacrificium DEO Patri. Hinc verò discce, amore Christi te spoliare commoditatibus in vestitu

stitū, in lecto, & alijs, vt nudis, nudo Christo crucifixo te adstringas. Disce crucifigere carnē tuam: manus, ne quid mali operentur; pedes, ne per viam iniquitatis ambulent; ac denique totum corpus tuum, vt dicere possis cum Apostolo: *Christi confixus sum cruci.* Itaque ad hoc te Christo crucifixo promptè offer, dicendo: ô IESU pro me crucifixe, volo tecum crucifigi, vt tecum vivam in æternum.

2. Vide inauditum spectaculum, pendentem in cruce, mediū inter latrones, qui in throno gloriæ est mediū inter Personas Divinas, nudum, lividum, vndique cruentatum. Vide rivos sanguinis è manibus & pedibus, ac toto corpore in terram defluentes. Cōsidera

sidera totum corpus, caput, oculos, faciem, manus, latus, & vide, an aliqua pars à planta pedis vsq; ad verticem vacet dolore. Vide, an aliquod solatium habeat à Patre, à Matre, ab amicis. Et hæc considerans, compatere ei toto cordis affectu, osculare omnia & singula vulnera ipsius, suppose cor tuum immundum & sterile sanguini ex vulneribus mananti. Offer hoc sacrificium cruentum Patri pro peccatis tuis. Pete à Christo, vt tanti cruciatus pro te non sint frustra suscepti.

Christus moritur.

I.

EXpende, quòd Christus moribundus Ioanni, propter eius castitatem eximiam, Beatam Virginem pro matre testamento legavit

legavit illis verbis: *Ecce Mater tua*. Tu quoque accede ad crucē tanquam ad lectulum Patris tui morientis, & valedicendo ipsi cum lacrymis, pete ab eo supremam benedictionem. Pete etiā, ut aliquid tibi testamento relinquat. Et si amator castitatis es, audies ab ipso tibi tradi Beatam Virginem pro Matre tua, atq; de illa ad te dici: *Ecce Mater tua*. Vide ergo, ut affectu Ioannis illam deinceps ames, illique servias.

2. Expende suprema illa verba Christi morientis: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum*. Merito hoc dixit Christus, non enim habuit divitias, non honores, ipsum corpus iam per tot vulnera penè amiserat. Solus restabat spiritus, hunc ergo in manus
Patris

Patris æterni reponit, quia dign⁹ fuit complexu Patris, vtpote spiritus purissimus, sanctissimus, Patri obedientissimus, eiusque amantissimus. Tu verò in illo extremo mortis agone, poterisne meritò spiritum tuum in manus DEI red- dere? Vide, qualis sit tuus spirit⁹, vide, cui seruias, an DEO, an mun- do, an carni? ab illo enim in fine vitæ præmium sperare debebis, cui totâ vitâ seruias.

3. Christus inclinato capite, tradit spiritum. Inclinat caput, in signum obedientiæ, ex qua moriebatur. Inclinat caput, vt tibi suum spiritum inspiraret. Inclinat caput, vt tibi det supremū osculum, benignissimus Pater filio prodigo. Et sic tandem paulatim deficientibus viribus color vultus

vultus mutatur, oculi clauduntur, ac denique DEUS-homo moritur. Moritur Dominus tuus, Pater tuus, Magister tuus, Pastor tuus &c. &c. Et adhuc lacrymas contines, petris scissis durius cor meum? Eliqueſce tandem aliquando in lacrymas, & defle tua peccata, quæ fuerunt cauſa mortis Filio DEI. Age gratias pro tam copioſa redẽptione tui, & per mortem crudeliſſimam Chriſti, pete felicem mortem tuam, vt in manibus Chriſti, in præſentia DEI Matris moriaris, cum Chriſto in æternum victurus.

§§§

Exemplum Camarum off. S. S. CAPVT
num. in May on D. H. n. a.

CAPVT XVII.

De modis colendi DEI-

param Virginem, præsertim
in Festis ipsius.

- *Centum Exercitia Pictatis proponit erga DEI Matrem Paradisus Hagiophili, totidemque alia Datrium Marianum. Nos aliqua, quæ magis vsui esse possunt, afferemus.*

Exercitium I.

HAbere in promptu, & frequenter per diem vsurpare aspirationes iaculatorias ad DEI Matrem, qualis potest esse hæc Sancti Francisci Xaverij: *Mater DEI memento mei, Domina opitulare.* Vel hæc B. Stanislai: *O Maria sis mihi propitia.* Vel hæc: *Mater DEI, monstra te esse Matrem.* Hanc aspirationem
ratio-

II. rationem consuetā Patri Gabrie-
 EI. li, varia in suis angustiis repetere
 m oblito, adstitit B. Virgo, dixit-
 que: *Es tu mei iam oblitus?* Talis
 etiam hæc est aspiratio: *Mater a-*
mabilis amo te. Et: Vivat Maria!
O Maria quando te videbo!

Exercitium II.

Singulis diebus se deuouere B.
 Virgini in filium & mancipiū,
 repetendo illam formulam Con-
 gregationi consuetam: *Sanctissima*
Maria Mater DEI &c.

Ita Marinus frater B. Petri Da-
 miani, supplex coram ara DEI
 Matris, cingulum suo collo pro-
 funde iniecit, & se non solum lo-
 cō serui, sed etiam vt mancipium
 ei dedicavit; quod vt re ipsa pro-
 fiteretur, illo ipso loco se ipsum
 locō mancipij diuerberavit, &

locò tributi argenteum nummū
ad cornu altaris DEIPARÆ depo-
suit. Alij deligunt & acceptant
B. Virginem pro sua sponsa, exē-
plo S. Edmundi Archiepiscopi
Cantuariensis, qui adhuc Philo-
sophiæ studens, votum virgini-
tatis emittit ante imaginem DEI
Matris, eiusque digito, pro arrha
suae fidei, anulum aureum in-
seruit, cui insculptum erat: *Ave*
Maria. Similiter desponsavit sibi
B. Virginem P. Brunus à sancta
Cruce S. I. cui DEIPARA anulum
in digitum inseruit.

Exercitium III.

HAbere consuetas orationes ad
B. Virginem; quas ipsi singu-
lis diebus ceu vespital constanter
percolvas. Pater Bernardinus Re-
alinus Soc: IESU, recitabat quoti-
die

die Rosaria 12. Pater Balthasar Moralez, 20. Ioannes Della Febure, 20. S. Ludovicus Galliarū Rex, S. Carolus Boromæus, Sanctus Vincentius Ferrariensis, recitabant quotidie maius B. Virginis Officium compositū à Petro Damiano Cardinali, ætē ānos 600. Alij cum Alphonso Rodriguez quotidie recitant Officium de Immaculata Conceptione, quod B. Virgini plurimū placcere, multis exemplis comprobatum est. Alij recitant Canticum B. Virginis cum 5. Psalmis, ex quorum literis initialibus componitur sacrosanctum nomen MARIA, vti faciebat P. Ioannes à Campis S. I. Alij Litanias Lauretanas, quæ habent annexas Indulgentias 200. annorum, & iu-

vant pro felici morte impetrandā.

Exercitium IV.

DEfendere honorem B. Virginis, & cultum ipsius promovere. Ita Angelicus adolescens Ioannes Berchmans Soc: IESU votum edidit, defendendi Immaculatam B. Virginis Conceptionem, nisi aliter Ecclesia defini-
ret; quod votum suo sanguine subscripsit. Ita Carolus S. Brigittæ filius optabat æterna potius supplicia pati, quàm permittere, vt culpā suā quidquā gloriæ Mari-
anæ decederet, ob quem affectum meruit in Iudicio Particulari à B. Virgine defendi, & dæmonū fau-
cibus eripi. Ita Reges ac Principes pro honore DEIPARÆ ingentes fecêre sumptus. Iacobus I. Ar-
ragoni;

ragonix Rex ultra duo millia sacrarum ædium, nomini Eias dedicavit. Pulcheria Imperatrix a-ram ipsi ex auro elaboratam consecravit gemmis undique distinctam.

Ioannes I. Lusitanix Rex templum prope d'ylliponam extruxit; ubi tantum argenti dono reliquit, quod quater centena nummum aureorum millia excederet.

Exercitium V.

LAudes B. Virginis sive voce, sive scripto celebrare.

Ita S. Casimirus Polonix Princeps laudes ipsius cecinit. Ioannes Berchmans voto se obstrinxit, primum, quem editurus esset librum, fore Apologiam Immaculatæ Conceptionis. Pater Io-

Iosephus Anchieta Soc: IESU apud
 Barbaros obiens, 2806. dnticha-
 de B. Virgine, solâ memoriâ pro
 charitâ & calamo vñs, composu-
 it. Alij Alphabetum Elogiorum
 B. Virginis conficiunt, & sapias
 recolunt, vñ fecit Pater Alvarus
 Arias S. I. Alij de ipsius Excellē-
 tijs ex condito colloquuntur cre-
 brius; quod ipsam præscribit Lex
 I. Congregationis his verbis: *Sæ-
 pius inter se agentes, mutuò se ad eius
 amorem & cultum studeant impelle-
 re, & ardentem quâdam cupiditatē,
 Sanctissimæ nominis eius extollendi.*

Exercitium VI.

LEgere, vel meditari de Excellē-
 tijs, Virtutibus, Beneficijs DE-
 IPARÆ, præsertim diebus Sabba-
 thi, & in festis ipsius. Ita Pater
 Franciscus Suarez nostrorū The-
 ologo-

ologorum Princeps, singulis festis B. Virginis in meditatione, circa eius virtutes, duas horas consumebat. Hoc nimirum est, ex memoria propria & intellectu facere facellum B. Virginis, imaginibus ipsius ornatissimum, ut nullæ aliæ prophanae locum habeant.

Exercitium VII.

ANte actiones benedictionem à DEI Matre petere.

Ita B Stanislavus Kostka Romæ in Tyrocinio Societatis degens, manè & vesperè, se versus templum S. Mariæ Maioris obvertebat, & flexo utroque genu, ab Ea precabatur benedictionem, oblato illi invicem suo corde.

Ita etiam S. Catharina Suetica, ad initium cuiuslibet actionis

præmittebat *Ave Maria*. Et Pater
Gonsalvus Gomez Soc: Iesu pri-
usquam loqueretur, nomine MA-
RIÆ decies prolato, linguam suā
consecrabat.

Exercitium VIII.

Amore Beatissimæ Virginis
vincere tentationes, & hero-
ica opera exercere. Ita quidam
infamis lasciviæ consuetudine li-
beratus est, cum se ex consilio S.
Bernardi, primò per triduum a-
more SSS. Trinitatis, deinde per
aliud triduum amore Beatissimæ
Virginis à flagitio continuisset.

Ita plurimi amore DEIPARÆ,
visum, gustum, linguam, mortifi-
cant, vimque sibi faciunt, vt ra-
pian Regnum DEI.

Exercitium IX.

Virtutes B. Virginis imitari.

Hoc

DECIMUM SEPT. 291

Hoc genus colendi B. Virginem est præstantissimum, illiq; gratissimum, & præscribitur in prima lege Congregationis his verbis: *Vita morumque integritate, virtutum illius præstantissimarum exempla imitari conentur.* Nam ut ait S. Ambrosius lib. 2. de Virg. *Quicumque sibi Maria optat præmium, imitetur exemplum.*

Præcipua verò Cultorum DEIPARÆ cura esse debet, imitari ipsius Angelicam mentis & corporis puritatem, quâ virtute nihil est ipsi gratius, cum eam ipsa fundaverit in mûdo, quæ prima Votum Virginitatis emisit. Ita Beatus Aloysius, ita Alexander Berti-
us adhuc novennes, voto se virginitatis obstrinxerunt.

Is

Vari.

Varias mortificationes assumere in honorem DEI Matris, præsertim diebus Sabbathi, & in pervigilijs festorum ipsius.

Ita se tanquam servum inutile flagellis cadebat quotidie Pater Franciscus Suarez Soc: IESU; bis Hieronymus de Mercado; ter, Pater Ioannes Sebastianus; quater Pater Sertorius Capuas; terquaterve Pater Augustinus Espinola infligens sibi quot vicibus duo, imò & quinque ictuum millia; duodecies intra vnum diem & noctem Pater Gaspar Druzbecki. Alij in honorem eiusdem pretiosissimæ Parentis arcta instituunt ieiunia, quorum Franciscus Cardinalis Toletus, etiam in ultima ætate Quadragesimam Marianā celebra-

celebrabat ante eius Assumptionem. Alij cilicio se amore illius affligunt; è quorum numero Pater Ioannes Neronus quotidie per annos 40. Alij cum S. Francisco Xaverio in pervigilio eiusdem, somno se fraudant. Alij abiecta & humilia opera in honorem humilitatis Marianæ exercent, vt̃ exercebat Pater Martinus Alberro septuagenarius, cui, sabbatho domus sordes colligenti, B. Virgo blandè faciem mulcens dixit: *Martine scis sordes domûs colligere: Fili mi, valde mihi hoc placet.*

Exercitium XI.

HAbere in conclavi imaginem B. Virginis, eamque sapè venerari. Ita Pater Ignatius Planc⁹ S. I. nunquam è cubiculo prodibat, nisi petita benedictione à

DEIPARA coram Eius imagine. Alij oculos in imaginem Eiusdē defigunt ad imitationem. S. Alexij degenis sub porticu Edeffeni templi. Alij eandem in obuijs ipsius imaginibus salutant, vicissimq; e ab ea salutantur cum Sancto Bernardo, & cum Patre Ioanne Castello S. I. qui imaginem B. Virginis osculatus, osculum vicissim accepit ex imagine. Alij imaginem Eiusdem secum prope cor circumferunt cum S. Patre nostro Ignatio.

Exercitium XII.

NOmini Sacro Mariæ reuerentiam exhibere. Ita Pater Franciscus Binantius ex Ordine Minimorum, nomen Iesu & Mariæ scriptorio cultello pectori insculpsit; sed hoc admirandum potius,

potius, quàm imitandum: satis est, digito id facere. Alij sæpe hoc nomen pronuntiant; qualis fuit illa Fœmina Iaponica circa annum 1621. quæ ad fidem conversâ, Angelo custode excitante, per diem 140000. vicibus nomē IESU & Mariæ pronuntiabat, sicut olim, dæmone eam noctu excitante, pronuntiare nomen solebat Amidæ Iaponum Dei.

Alij nihil negant, quidquid nomine Mariæ petitur. Alij caput inclinant, aut genu flectunt, audito hoc nomine Sacro-sancto. Alij initium scribendi ab hoc nomine sumunt, vt ei laborem suum inscribant. Omissis brevitatis studio alijs Exercitijs Pietatis erga B. Virginem, subiiciem' pios affectus erga Eandem.

Affectus erga B. Virginem.

Qui disponi possunt per
Decades Coronæ.

I.

A *Doratio.* Eminentissima DEI
Mater & Virgo, adoro Te cul-
tu Hyperdulia cum tota Ecclesia,
tanquam Matrem DEI & Domi-
nam mundi.

2. *Laus.* Gloriosissima DEI
Mater, Te laudo, & glorifico, &
post DEUM ab omnibus laudari,
& glorificari, desidero.

3. *Gratulatio.* Gaudeo cum to-
ta Ecclesia, & gratulor Tibi de o-
mnibus donis naturæ, gratiæ, &
gloriæ, super omnes Sanctos Ti-
bi à DEO collatis.

4. *Gratiarum actio.* Beneficen-
tissima Mater DEI, ago Tibi gra-
tias

tias pro omnibus obsequijs & affectibus Christo Domino exhibitis, & pro omnibus beneficijs totius Ecclesiæ impetratis.

5. *Amor.* Pretiosissima Mater DEI, Te summè post DEUM aestimo & amo propter dignitatem Tuam.

6. *Oblatio sui.* Dignissima DEI Mater, agnosco Te & recipio in Matrem, & Dominam meam, meque Tibi in filium & mancipium perpetuum offero.

7. *Fiducia.* Potentissima DEI Mater, in Tua intercessione spem meam maximam post Christum, de bonis temporalibus & æternis repono.

8. *Petitio.* Benignissima Mater DEI, monstra Te mihi esse Matrem in vita & in morte mea.

Ultra

*Ultra hos affectus, in festis B. Virginis alij eliciendi sunt accommodati festo, quod celebratur. Itaque
In Festo Conceptionis & Nativitatis B. Virginis.*

1.

Salutabis cum SS. Angelis Reginam mundi predeuntem in hunc mundum.

2. Profiteberis, te firmiter as-
sentiri, quòd B. Virgo sit conce-
pta sinè labe, quàm diu Ecclesia
contrariū non definiverit, quod
utrique non speratur futurum.

3. Gratulaberis ipsi de Imma-
culata Conceptione, de confir-
matione in gratia, de usu perfe-
cto rationis, alijsq̃ue gratijs, qui-
bus in instanti suæ Conceptionis
fuit supra omnes Sanctos à DEO
cumulata.

4. Pro

4. Pro iisdem favoribus erga B. Virginē gratias ages SSS. Trinitati, simul gratulando ipsi de illo gustu & complacentiâ, quam habuit de hoc singulari opere suo incoinstanti, quo illud creavit.

5. Adorabis in B. Virgine cōcepta & nata relucentem DEI Puritatem, Sanctitatem, Sapientiâ, Misericordiam, &c.

6. Offeres tanquam subditus huic Reginae supremæ in mundū ingredienti aliquod vectigal, V. G. aliquod firmum propositum.

7. Per Immaculatam eiusdem Conceptionem & confirmationem in gratia, *petes* puritatem, utque DEUM graviter nunquam offendas.

Tessera huius diei erit: Vivat Maria immaculatè concepta.

In An-

In Annuntiatione.

A Dorabis B. Virginem tanquā
vivum tunc tabernaculum Fi-
lij DEI incarnati.

2. Gratulaberis ei de summa
inter creaturas dignitate Mater-
nitatis Filij DEI.

3. Cum tota Ecclesia ages gra-
tias, quòd Filium DEI in uterum
suum suscepit, quòd eidem san-
guinem suum purissimum ad for-
mandum corpus prabuerit, & pro
omnib⁹ obsequijs & affectibus,
quibus Verbum incarnatum in
suo utero profecuta est novem
mensum spatio.

4. In honorem istorum 9. mē-
sum recitabis novies salutationē
Angelicam, assumendo alium &
alium Chorum Angelorum ad
singulas salutationes, & ab eis pe-
tēdo, ut pro te laudēt Matrē DEI,

ac in ea Verbum incarnatum. Ita faciebat Angelicæ virtutis adolescens Ioñes Berchmans S: IESU.

5. *Pater per Maternitatem*, ipsius, ut tibi monitret, Se esse Matrem.

Deinde per diem frequenter dicet: *Beata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris filium. Beata Mater munere, cuius supernus artifex mundum, pugio continens, ventris sub arca clausus est.*

In Purificatione.

1.

GRatias ages B. Virgini, & simul gratulaberis, quòd prima Filium DEI in manibus suis SSS. Trinitati in sacrificiū hodie obtulerit, ei que tantum gustum, & cōplacentiam dederit.

2. Egenti B. Virgini offeres
pro

pro turture gemitus tuos pro peccatis, pro columba candorem, & simplicitatem.

3. *Petes à B. Virgine, vt, sicut hodie præsentat DEO Filium suum, ita te etiam præsentare dignetur SSS. Trinitatæ. Deinde sicut deposuit Dominum IESUM in vlnis Simeonis, ita etiam eundem in corde tuo reponat, & custodiat.*

In Planctu B. Virginis.

I.

Compatieris omnibus doloribus & afflictionibus B. Virginis.

2. Ages gratias pro affectibus & obsequiis, quæ Christo patienti & mortuo exhibuit.

3. Ad solatium ipsi dandum, divides ipsius dolorē tecum, subeundo voluntariē afflictiones & dolores

dolores five animi, five corporis.

4. *Petes* ab ipsa per dolores, quos in passione Filij sui sustinuit, vt tibi morienti assistat, sicut adstitit morienti in Cruce Filio suo.

In Assumptione.

II

Supplex valedices discedenti in Cœlum B. Virgini, & petes ab illa cum Apostolis maternam benedictionem.

2. Gratias ages ipsi, quòd vivendo in hoc mundo, tot exempla virtutum Ecclesiæ reliquerit.

3. Gratulaberis illi, quòd illius animam è corpore exeuntem, Christus complexus fuerit, super Angelos exaltârit, & coronauerit. Gratulaberis item ipsi de gloria corporis, & de laureolis.

4. Re.

4. Recognosces illam sic coronatam Reginam cœli & terræ, & cum singulis seorsim Sanctorū ordinibus illam adorabis.

5. *Petæ* vt in cœlo sit tua apud DEUM advocata in omnibus tuis indigentijs.

Tesseræ huius diei: *Vivat Regina cœlorum. Vivat Domina Angelorum.*

CAPVT XVIII.

Praxis colendi Sanctos Patronos.

PRAXIS PRIMA.

Diem S. Patroni devotè transigere.

IMprimis præmissa lectione, vel meditatione vitæ Sancti Patroni, eliges aliquam virtutem ex vitæ ipsius

ta ipsius Sancto familiarem, in cuius virtutis actibus aliquoties te per diem exercabis in honorem eiusdem Sancti. Unde manè assignabistibi occasionem, numerū, & modum exercendi tales actus, & in examine à te exiges huius rationem. Deinde quamcunque actionem honestam facies, non aliter facies nisi affectu Sancti Patroni similem actionem exercētis, & in vnione similium actionum ipsius. Itaque die S. Ignatii, orabis affectu Sancti Ignatii, cōmunicabis in vnione cōmunio- num Sancti Ignatii, actum amoris DEI elicies affectu Sancti Ignatii, & sic de similibus.

Postremò sæpius de die invocabis Patronum per breves ad illum aspirationes, V. G. *SS. Patroni*

troni assumite me ad vos. Estote custodes cordis mei, nunc & in hora mortis meae. Benedicti vos à Domino, qui fecit caelum & terram.

PRAXIS SECVNDA.

Varios affectus elicere erga Sanctum Patronum per modum corona.

1.

SANCTE Casimire, adoro te cultu dulciæ tanquam amicum & filium DEI adoptivum.

2. Gaudeo de omnibus donis naturæ, gratiæ & gloriæ, quibus à DEO ornatus es, & præsertim de Angelica tua puritate.

3. Confundor & erubescor, quòd vitijs meis sim adeò tibi dissimilis, & præsertim tuæ puritati.

4. Ago tibi gratias pro omnibus.

bus affectibus & obsequijs erga
DEUM, & Mariam, & protutela,
quam hactenus mihi indigno
præstitisti.

5. Recipite in Patronum &
advocatum meum, ac me tibi tra-
do in servum & clientem, in vi-
ta & in morte.

6. Per amorem IESU, & Ma-
riæ, te rogo, sis protector meus
in vita & in morte, & impetra
mihi à DEO tuam puritatem.

PRÆXIS TERTIA.

*Affectus ad DEUM circa Sanctos
Patronos.*

I.

A Dorabo Divinas perfectiones
specialiter relucens in San-
ctis. V. G. puritatem in Angelis,
sapientiam in Doctoribus, san-

K

ctita-

castitatem in Confessoribus, &c.

2. Gaudebo & gratulabor DEO de omni honore & amore, quem habet, & habebit v.g. à Beato Aloysio.

3. Desiderabo DEUM amare & laudare corde B. Aloysij, in hac vita, morte, & aternitate.

4. Gratias agam DEO pro donis naturæ, gratiæ, & gloriæ, B. Aloysio concessis.

5. Offeram DEO omnia B. Aloysij obsequia, merita & affectus, siue huius vitæ, siue aternitatis.

6. Petam à DEO per intercessionem B. Aloysij, virtutem, in qua ipse excelluit, v.g. castitatem.

§+§

CAPVT

CAPVT XIX.

Modus sanctè moriendi.

HÆc est Conclusio, quæ ex hac-
tenus præmissis sequi debet.

Mors sancta. Specialiter autem,
vt concludas vitam in bona for-
ma, hæc dum vivis præmittenda
sunt. 1. Nullum grave pecca-
tum etiam ad breve tempus pati-
are in anima, sed quàm primum
illud per confessionem dele. Nec
vquam te ad somnum conferas
non præmissò actu contritionis.
Quis enim scit, an hac nocte non
repetent à te animam tuam?
Hæc verò, si in statu peccati mor-
talis è corpore discesserit, vbi
erit?

2. Assuesce vivendo resistere
tentationibus, & saepe clicere a-

ctus fidei, spei, & charitatis, *tutu*
 sic habitu contracto facilius e *in do*
 elicias in illa debilitate corpor, 4
 ac doloribus morbi lethalis. feri

3. Nulli rei in hoc mundo n dare
 mis afficiare, sed potius ad Patr cōn
 coelestem sepius aspira. sic enim imp
 suaviter & sine dolore anim. Ho
 morieris, quia, vt ait S. Gregori mo
Cum dolore amittitur, quidquid cu ab i
amore possidetur. De anima sic i mi
 affectibus suis mortificata, die De
 Sapiens, quod *ridebit in die novis* dat
simo. Talis fuit Maria Oegniac vn
 sis, quæ in geminando Allelu ter
 Alleluia, expiravit. Tales ill mi
 Angelici Adolescentes è Societ su
 nostra, B. Aloysius Gonzaga & str
 Ioannes Berchmans, qui nuntio res
 mortis accepto, lætissimi decan qu
 tārunt. *Te DEUM laudamus. La*

tatus

is, *tatus sum in his, quæ dicta sunt mihi,*
 is e *in domum Domini ibimus.*

pon, 4. Cùm prævisa iacula minùs
 is. feriant, frequenter mortis recor-
 do n dare eiusque successum DEO sapè
 Patr. cōmenda. Hoc autem fieri potest
 eni imprimis in Sacro, dum per sacræ
 nin. Hostiæ fractionem representatur
 gori mors Christi Domini, ubi petes
 d cu ab ipso, ne te in tua morte per-
 sic i mittat à se in æternum separari.
 die Deinde in meridie, cum signum
 rovi datur ad orandum: tunc enim, in
 iacō vnione mortis Christi, quæ co
 elui tempore contigit, in manus Do-
 s ill mini spiritum tuum in suo egres-
 ciet. su è corpore, commendabis. Po-
 L & stemò dum te ad lectum confe-
 ntio res, recordaberis sepulchri, in
 can. quo requies tua erit.

La. 5. Beatissimæ Virgini, ac SS.

stus K3 Pa-

Patronis supplica sapientius, vt tibi in illo supremo confitatu, supplicias ferant. Sunt qui singulis diebus invocant SS. Patronos, singulis mensibus in Congregatione dant solitos, quorum nomina ad hunc finem habent conscripta ad initium Litaniarum. Alij pro singulis diebus horis, cum Alphonsio Rodriguez, distribuunt Patronos; quilibet horam, ex quibus aliqua erit suprema, hoc sacro praesidio, tempestive muniendo. Et hac praeparatio ad mortem *remota*.

Observanda, mortis iam instantis.

I.

INtellecto mortis periculo, quam primum pete sacramenta poenitentiae, Eucharistiae ac etiam, si tantum est periculum, Extremae unctionis, nec non applicationem

Indul-

Indulgentiarum. Cum maiori enim fructu sumuntur Sacramēta ab homine, rationis usu, & integris viribus adhuc pollente. In-
vat verò, cum Sacerdote pactum facere, ut te sensibus defuturum, in supremo articulo vitæ absol-
vat.

2. Si cui facienda est restitutio famæ, honoris, pecuniæ, fiat ad-
huc te vivente, si fieri potest: ali-
oquin ut quam primum post mor-
tem tuam fiat, efficaciter provi-
de.

3. Condona ex amore Christi mansuetissimi omnes iniurias & offensas, tuis inimicis, ut DEUS tibi peccata condonet.

4. Pete veniam publicè pro defectibus, à tuis superioribus, i-
mo etiam æqualibus.

5. Si dispositio bonorum faci-
enda est, fiat, vt monet S. Augu-
stinus, dum sapiens es, dum tuus
es. Deinde fiat in statu gratiæ, vt
sic tuæ elemosynæ sint meritoria
vitæ æternæ; vel si facta est in sta-
tu peccati mortalis, post confessi-
onem ratificetur. Fiat verò ad
DEI gloriam maiorem, & secun-
dum ipsius voluntatem, ita vt eti-
am Christus in suis pauperibus
instituatur heres à te, qui tibi suā
transcriptit hereditatem in cælo.

6. Si Superior es, monitum a-
liquod pium tuis subditis relin-
que, quod tunc cordi audientiū
altius insigi solet: Ita S. Ludoui-
cus Rex Galliæ, moribundus filio
suo dicebat, apud Sarrum: Fili
mi, in eam rem ante omnia in-
cumbe, ne vnquam peccatum
morti-

mortiferum committas. S. Antonius Magnus apud eundem Surrum, hæc verba suprema ad fratres dixit: ad IESUM suspirate, & hoc sanctissimum nomen vestris figite membris.

7, Curet sibi infirmus, prælegi Passionem Domini nostri, itē Historiam mortis B. Virginis, & aliquorum sanctorum, præsertim B. Aloyij & Ioānis Berchmans, vt exemplo pretiosæ in conspectu domini mortis, Sanctorum, discat mori. Plurimum autem ad hoc conducet liber, cui titulus *Pretiosæ morientium occupationes*, à Patre Ioanne Nadali Soc: Iesu editus.

8. Suadet ibidem hic author cap. 8. vt moribundus faciat has intentiones, pro sua morte: *Volo*

Ks

mori

meri, quia amo DEUM, & ideo volo illi ita statuenti obedire. Volo meri, ut nunquam DEUM deinceps offendam. Volo meri, ut DEUM coram me videam & perfectius amem, cum B. Virgine, & SS. Patronis, ad quos aspiro. Volo meri, ut imiter IESUM & Mariam morientes Volo meri, ut mortem stipendium peccati accipiam, penasque dem pro peccatis meis. Volo meri, ut immoler DEO, cui me tot modis delecto. Volo meri, ut vivam in celo in aeternum.

9. Armetur ager in hoc supremo conflictu instrumentis pietatis, imagine crucifixi, sacris Reliquiis, & imaginibus Sanctorum, quas identidem adoret & osculetur. Item cerco benedicto, quem manibus tenens, agat DEO gratias, quod se vocaverit in admirabile

bile lumen suum, dicatque: *Dominus illumina tenebras meas. Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, praevalui adversus eum.* Dum aquâ Iustitiae aspergitur, dicatur; *Exurgat DEUS, & dissipentur inimici eius, & fugiant qui ceciderunt à facie eius.* Ita Ioannes Berchmans moribundus, Crucifixū, Coronam & regulas, manu tenēs dicebat; *Haec sunt arma mea, & his armatus obiit Romae 13. Augusti, 1621. ætatis suae 22. cum magna opinione sanctitatis.*

10. Faciat moribundus has vel similes protestationes. *Protestor, quod morior verus Catholicus, in Fide, Spe, & charitate in DEUM. Protestor, quod volo mori mancipium IESU & MARIAE. Protestor quod nunc*

K6

& pro

Et proreliquo vite tempore nolo consentire ulli tentationi demonis. Confirmo fid. m datam DEO in Baptismo, Et abrenun. io mundo, carni, sathana, meque tibi coniungo Christe in tempore Et eternit. te. Propt. scilicet quod libenter accepto omnem divinam dispositionem, tam circa animam meam, quam circa corpus, post mortem.

II. Breviter eliciat actus virtutum, praesentim fidei; Spei, Charitatis, Contritionis, Desiderij videndi DEUM, iuxta dicta in Corde Sancto, ultra quae, haec iuvabunt.

Credo Domine, spero Domine, Amo Domine.

Credo Et spero videre bona Domine in terra viventium.

DEUS meus misericordia mea.

In medio umbrae mortis non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Cupio

Cupio dissolvi & esse cum Christo.

Mihi vivere Christus est, & mori lucrum.

Educ de custodia animam meam, ad confitendum tibi, me expectant iussu, donec retribuas mihi. Ita dicebat moribundus S. Franciscus.

Quando veniam & apparebo ante faciem Domini?

Huc spectant, quæ sequuntur ex soliloquiis S. Augustini. Ostende mihi consolator meus. Videam te. lumen oculorum meorum. Veni gaudium spiritus mei. Videam te latitia cordis mei. Amplèctar te, bonum sine quo nihil bonum. Fruar te optimo, sine quo nihil optimum. C. I.

O vita cui omnia vivunt, vita, quæ es mea vita. per quã vivo, sine qua morior, vita vitalis, dulcis & amabilis, ubi quæso es? ubi te inveniam, ut

in me deficiam & in te subsistam.

Fia Domine, moriar, ut te videam,
videam ut hic moriar.

Mori desidero, ut videam Chri-
stum. vivere renuo, ut vivam cum
Christo. ibidem.

O lux sine qua tenebra, illumin. re
huic ceco, qui in tenebris, & in um-
bra mortis sedet, & dirige pedes eius
in viam pacis, p. r quam ingrediar in
domum. cap. 4.

O clavis David, aperi mihi istum
luminis tui, ut ingrediar & videam
te. cap. 7.

Adiuva Domine creaturam tuam.
Non percat in malitia, quod operata
est bonitas tua. cap. 11.

Scio Domine, & confiteor me indi-
gnum, ut intrem sub tectum tuum,
sed fac propter honorem tuum, & ne
confundas in te sperantem servum tu-
um. cap. 23.

O Fens

DECIMUM NONVM. 231

O Fons vite, vena aquarum viuentium, quando veniam ad aquas dulcedinis tue de terra deserta, in via, & in aqua. cap. 30.

O Dies preclara & pulchra nesciens vesp. rum, non habens occasum, in qua audiam: Intra in gaudium Domini tui, ubi erit omne bonum, & non erit aliquod malum, ubi erit, quidquid viles, & non erit quidquid noles.

Veni Domine & militare, veni Domine IESU, & visita me in pace. Veni & eduo vinculum de carcere, &c. Vide plura cap. 35. & 36.

Ultimo colloquatur itidem moribundus, cum IESU & MARIA per breves orationes iaculatorias.

IESU MARIA amores mei, patiar, moriar amore vestri. O IESU, esto mihi IESUS & Salvator. IESU agonizans,

rans, meriti tua mortem meam unio.
 IESU pro me mortue, mors tua sit vita
 mea. O bone IESU exaudi me, intra
 vulnera tua alscende me, & ne per-
 mittas me separari à te. Domine IESU
 suscipe spiritum meum. Tu es
 Christus Filius DEI vivi, Dominus
 meus & DEUS meus.

MARIE Mater gratia, Mater mi-
 sericordie.

Miserere te esse Matrem.

Eia advocata nostras illos tuos mi-
 sericordes oculos, ad nos converte, &
 IESUM ben dictum patrem nostris
 tuis, nobisq; hoc exilium ostende.

MATER DEI MEMENTO MEI.
 O MARIA SIS MIHI PROPIETIA.

CAPVT

§+§

CAPVT XX.

Exemplis quorūdam Il.
lustrum sodalium, traditur ars,
sanctè vivendi & moriendi.

*Quia semper Exemplo melius doce-
tur, inquit postremò Sodalibus Ma-
rianis in hac Palestra nobiles Athletis
proponere, qui in variis B. Virginis
Congregationibus pietate floruerunt.*

Horum Princeps est.

B. ALOYSIUS GONZAGA.

IS, Patre imperij Princeps &
Castilionis Marchione natus,
septimum ætatis annum, suæ ad
DEUM conversionis tempus ap-
pellabat, cū constantiâ tunc iam
feliciter inchoatæ, vt deinceps,
(provt quatuor fide digni eius
Confessarii affirmarunt,) nunquā
se à DEO per mortale peccatum a-
verterit

verterit. Novennis adhuc, Florentiæ ante imaginem Virginis ab Angelo salutata, perpetuò Virginitatis voto se obstrinxit, tam perfectè semper observato, vt illud testari potuerit Sacra Romana Rota: *Abbas nunquam stimulum carnis passus est, nec cogitationem ullam impuram in mente habuit.*

Temperantia planè fuit admirabilis. Nam præter alia extraordinaria ieiunia, singulis hebdomadis, feriâ sextâ & sabbatho, ac etiam sæpè feriâ quartâ solo pane contentus vivebar. Ter imprimis per hebdomadam: ac deinde in vltimis in sæculo annis, die quolibet semel: postremò ter de die, seu flagellis, seu loris, seu ferreâ catenulâ, se ipsum cædendo cruen-

cruentabat. Sæpè afferem sibi
dormienti supponebat. Sæpè lo-
cò cilicij acutis calcaribus tenerū
corpus stringebat.

De studio orandi quid dicam?
Mane quolibet ultra prolixas vo-
cales orationes, rerum sacrarum
meditationi, vnam horam dabat;
vesperi autem quandoque duas.
Nec his contentus, nocte mediâ
alijs quiescentibus, è lecto surge-
bat, & solo indusio etiam inter
hyemis rigores tectus, ac præ fri-
gore tremens, per aliquod horas,
genibus flexis meditationi vaca-
bat: vt quandoque præ corporis
debilitate, in terram prostratus,
iacensque orationem finiret. Ab
hac porro consuetudine orandi,
non destitit Aloysius, etiam in
Aula Regis Hispaniarum bien-
nio

nio degens: vbi in abditos recessus fugiendo, quinque horas cœlestium rerum contemplationi impendebat. Modum ac frequentiam sacræ communionis à S. Carolo Borromæo edoctus, eâ ténerritudine animi, diebus festis vsurpabat, vt in lacrymas vberrimas sæpè solveretur, à quibus etiam, diebus profestis, sacrum audiens, post elevatam Sacram Hostiam, sibi temperare non poterat. Hâc verò pietate insignem illum promeruit DEI Matris favorem, cum de statu vitæ deliberans, die Assumptionis DEIPARÆ, sacra peracta ad hanc intentionem Communionem, illam Madriti, à pretiosissima Parente audivit vocem: *Ingrederet Societatem filij mei.* Quam vt ingrederetur, incredibile dictu

Et est, quantas Patris iras, quot
obstacula toto triennio fortissi-
mè superavit. Qualem verò in
Societate virum egerit, quam
pretiosa morte brevi coronatam,
non est propositi mei referre, qui
Aloyſium nondum Religiosum,
sed adolescentem adhuc in tene-
ra ætate, in aulis Regum, inter
Principum delicias, Sodalibus
propono. *Ex Virgilio Cepario.*

B. S T A N I S L A U S
KOSTKA, Polonus.

PLANè materno adhuc ex vtero
in Societatem IESU vocatus
esse videtur, dum splendentibus
nominis IESU radijs in vtero cir-
cumfusus, antequam in lucē pro-
disset, Matri suæ apparuit, teste
Guagnino. Illibatum Virginitatis
florem & innocentiam, nulla
gravi

gravi labe contaminatam, secum ad Religionem, ac inde brevi ad cœlum tulit, prout eiusdem in spiritu Magistri, Ruizius & Iuli⁹ Fatius affirmarunt. Hanc eius innocentiam honoravit cœlum, cūmbis Angelos misit, qui Stanislauum, Panc Angelorum reficerent. Honorarunt etiam elemēta, cum ignis aliquando cervicalia Stanislai decumbentis capiti subiecta aggressus, caput tamen non attigit. Solus exhorruit infernus, atque ille Erebi canis, qui agrotantem Stanislauum ter frustra insiliit, ter ab eodem crucis signo fugatus.

Angelica eius puritas, nec verbum audire potuit honestati adversum. Itaq; ad Paternam mēsa si quid liberius ab aliquo hospitū propo-

proponeretur, illicò versis in cœ-
lum oculis Stanislaus, veluti exa-
nimis, sub mentam delabi, à fra-
tre suo Paulo non semel observa-
tus est. Modestia, & omnium af-
fectuū moderatio singularis in eo
fuit, vt nihil in eo puerile, signū
iracundiæ nullū compertum sit.

Amor Orationis quātus? quam
non interdiu tantū in abditis
adiū recessibus, sed noctu etiam
in alto rerum omnium silentio,
positis humi genibus, aut prono
stratus corpore, prolixam facie-
bat. Mensæ quin assidens, sæpè
cibi penè immemor, rerum Divi-
narum gustu mentem pascebat.
Quotidie binis, ternisvè sacris;
festo autem die, pluribus intere-
rat, & quidem nixus genibus, cor-
pore immotus, oculis decorè de-
missis,

missis, manibus ante pectus compositis, non raro etiam à sensib⁹ abstractus. Divinissimum Sacramentum quotidie ante initium, & post finem scholarum invisibat, idemque sumebat Viennæ studens, quâvis hebdomadâ, pridie coenâ abstinendo.

In DEI Matrem quanta fuit pietas Stanislai! eam Matrem suam appellabat: ab ea benedictionem conversus ad templum, quidquid agendum erat, postulabat: Eius encomia inter scholasticas exercitationes sibi tractanda assumebat, omnesque scriptoris suæ paginas illa oratione implebat: *O Maria sis mihi propitia;* & novos semper & magnificos inveniebat titulos; eius Rosarium aut pios libellos, extra tempus studendi, perpe-

perpetuò versabat manibus, de-
mum in longo illo ac molesto iti-
nere, sicubi imaginem Deiparæ
conspexisset, nusquam reliquit
insalutatam. Itaque ipso die Vir-
ginis Assumptæ, cùm paucis antè
diebus, per suum Patronum Lau-
rentium, literas ad eam scripsis-
set, quibus postulabat, vt sibi spe-
ctatorem triumphi ipsius in cœlo
adesse liceret, mille osculis ima-
gini Deiparæ impressis, Rosariũ
manu tenens, in honorem, vt di-
cebat, suæ Matris, Eandemq; tunc
(vt aliqui putârunt) præsentem
intuitus, ad eius complexum feli-
citer abiit Romæ in domo Pro-
bationis Soc: IESU, 1568. ætatis
suæ 18. decem mensibus in Socie-
tate transactis, quam tam arden-
ter expetiit, ac etiam per tot via-

L

rum

rum spatia Viennâ vsque Dilin-
gam, hinc deinde Romam quasi-
vit; à qua denique paternis literis,
minarum, probrorumque plenis,
avocari non potuit. Vt proinde
immane mendacium sit, à qui-
busdam malevolis in hoc Regno
contumeliosè confictum, Beatū
Stanislaum extra Societatem di-
missum, in aliquo Xenodochio
Romæ obiisse, cum tamen de hoc
Romæ nulla suspicio fuerit, vt
ipse ibi exploratum habui: & nu-
per Clemens X. in Bulla, quâ hu-
ic Beato Sacrum concessit, Pon-
tificio Oraculo testetur, cum esse
Societatis Iesu, ac proinde è So-
cietate non dimissum.

ALEXANDER BERTIUS

Italus, Sodalis Collegij Florentini.

Ad huc quinquennis, Christi pa-
tient-

tientis cruciatus sæpè meditari, ac de illis suaves habere sermones consueverat. A septimo ætatis suæ anno, cœpit gestare cilicium quoddam ex funiculis elaboratum, quod, quia asperum ei minùs videbatur, petijt à Confessario, & obtinuit catenulam, quâ infantiles adhuc stringebat artus. Vix novennis, non in alienam iuravit perniciem, sed maior An nibale Alexander, in suæ utilitatem animæ, maturum ineundæ Religionis fecit propositum, eiusdemque ab ijs, quibus intererat dilatam executionem multis lacrymis deflevit. Decimum agebat annum, quo miris rerum Divinarum delicijs affluere cœpit. Aliquando enim inter duos Angelos consistere sibi videbatur,

quibus à DEIPARA, suæ integritatis servandæ cura demandabatur. Quandoq; ipsa pretiosissima Patrens eidem studenti assistere visæ est, librorumque pagellas evolvere; semel etiam ægrotanti adflare prope lectum, & flosculos ad temperandos febris ardores admove. Die eiusdem Virginis Purificatæ, cum primùm Sacrosanctæ Eucharistiæ pabulo reficeretur, videbatur sibi habere cor in duas partes divisum, ac IESUM in medio ipsius collocatum, quæ exinde ea devotione in Sacramêto latentem profecutus est, ut à maiori altari, penè avelli nunquam potuerit, vulgò Ephebus SS. Sacramenti appellatus.

Nihil illi gratius unquam fuit, quàm de MARIA loqui, audire, cogitare.

gitare. Domum ex Oratorio re-
 dux, congregatis in aula famulis
 ac domesticis, primò ipsis libellū
 aliquem pium prælegebat; mox
 de rebus Divinis dissererebat, cum
 eo affectu, vt audientibus lacry-
 mas moveret, eosdemq; ibidem
 ad corporis flagellationem, suo
 exemplo duceret. Morbo supre-
 mo correptus, frequenter de
 Christi Passione aut legere, aut
 disserentes audire gestiebat: & si
 quid amaræ medicinæ sumendū
 fuit, in illas prorumpebat voces,
O bone IESU, quanto acerbior fuit ca-
lix tuus! Interim cœlestibus non
 carebat delicijs animus. Die quo-
 dam, cū ex pia lectione, quasi
 in somnum se vultu hilari com-
 posuisset, à matre quæsitus, quid
 ageret? Delicias, inquit, animæ

meæ IESUM & MARIAM, inter innumera Beatorum agmina loco cellissimo intuitus sum. Dic altero repentè ex contemplatione, quadam experrectus: An non, inquit, coràm intuemini Mariam DEI Matrem Dominam meam, meumque custodem Angelum, & Mariam Magdalenam de Pazzis? (erat huic Beatæ adhuc viues gratus admodum Alexander, & ab eadem Angelus terrestris appellatus) tum ad hos conuersus hospites, multa cum illis loqui visus est. Cùm verò in illo temporis puncto, dæmon se illi formâ horrendâ spectandum obiecisset: Quid quæris, inquit, bestia? facesse, testimonium conscientiaæ meæ, DEO favente, bonum est. Demùm præ nimia deliciarum

coele-

cœlestium affluentia, quasi moriæ
 impatiens, fractis iam viribus, è
 lecto se proripiendo, atque inge-
 minando: In cœlum! in cœlum!
 ac fixis in cœlum oculis, sæpè IE-
 su ac Mariæ nomina Sacro-san-
 ctainvocans, ex hac vitâ decessit
 Florentiæ, virtute florentissimus,
 in Aprili, Anno Christi 1608. æ-
 tatis suæ 15. Hæc tum ex libro Ita-
 lico Bononiæ impresso, cui titu-
 lus: *Coronæ duodecim florum*,
 cùm ex P. Lechnero lib. 1. c. 10.

ANTONIUS VBALDINI,

Comes Montis vicini Italus,
Sædalis Seminarij Romani.

PLANè adhuc puer, præter coro-
 næ, ac Psalmorum pœnitenti-
 aliũ, aliarumque orationum voca-
 lium pensum quotidianum, die-
 bus profestis meditationem per

semihoræ spatium, festis verò diebus, per horam integram protrahabat, eo sensu pietatis, ut totus accendi, ac in lacrymas solvi videretur, præsertim cum Christi Salvatoris cruciatus recoleret. Quoties sacræ mensæ accumbebatur, (id quod post annum ætatis duodecimum, octavo quoque die facere solebat) lacrymas non poterat continere, vtrò ex oculis iam assuetis erumpentes. Ad eam verò ita se præparabat, ut unam horam meditationi, alijs adhuc dormientibus, aliam in Oratorio pijs impenderet exercitijs, nec nisi post longam gratiarum actionem, inde recederet, & quidem ad sacram lectionem in suo conclavi continuandam. Præcipuè suum affectum DEIPARÆ colendæ

dæ consecraverat. Ergo ad eius
amorem Sodales inflammare,
laudes ipsius celebrare, vigilias om-
nes festorum, ac dies Sabbathi,
in pane & aqua, ab anno ætatis
suæ octavo ieiunare, diebus sin-
gulis, eiusdem Virginis officium
recitare, familiare Antonio fuit.
Post DEIPARAM singulari peror-
ationes quotidianas cultu véné-
rabatur Sanctum Ignatium, San-
ctum Franciscum Xaverium, &
Beatum Aloysium, quorum festo
imminente die, in nudo a flere &
quidem duabus duntaxat per no-
ctem horis, somnum capiebat,
reliquum noctis partim flagella-
tioni, partim lectioni sacræ, par-
tim Orationi, diem verò penè
integrum in Sacello D. Tutela-
ris, orationi impendens. Cor-

L5

poris

poris mortificatio planè admirabilis in eo fuit. Adhuc in domo paternâ puer, diebus communionis, ac DEIPARÆ pervigilijs, nihil præter panem sumebat: In Seminario autem manens, singulis ferijs sextis vix aliquid oblonij. Ter in hebdomada supra nudos asseres dormiebat, aliàs ligno capiti, aut libro aliquo prægrandi supposito. Præter cilicia frequëntia, & ferreas puncturas, alternis diebus corpus suum catenulâ, vel intertextis, inter funiculos, ferri fragmentis dirè lacerabat, quæ laniena plerumque vno horæ quadrante, quandoque mediâ horâ, aliquando etiam horâ integrâ durabat. In morbo supremo decubens, nulla penitus sociorum colloquia, quæ de rebus pijs non essent:

sent, admittere voluit. Vbi verò
 nuntium de morte imminente
 accepisset, nihil sibi dolori esse di-
 xit, nisi quòd sinè sanguinis effu-
 sione, extra Iaponicos carceres
 & flammam moreretur. Tum à
 suo Confessario instantè petijt,
 vt saltem sibi liceret, novitium
 Societatis IESU mori. Ergo ita
 annuente Præposito eiusdem So-
 cietatis Generali Munio Vitelle-
 sco, veste Religiosa indutus, &
 votis Societatis simplicibus ob-
 strictus DEO, vestem illam oscu-
 latus, dicebat: Benedicimus DE-
 UM cœli, & terræ, quia fecit no-
 bis cum misericordiam suam. Po-
 stemò inter continua IESU Cru-
 cifixi oscula & amplexus, inter
 cicbram Matris gratiæ invocati-
 onem, sanctè obiit, II. Iulij An-

no 1629. ætatis suæ decimo septimo. Ex libello cui titulus: *Corona duodecim Florum*.

STANISLAUS ZBOROWSKI, Polonus.

Sodalis Collegij Ingolstadiensis.

DE hoc Adoleſcente non minus natalium ſplendoribus in Polonia illuſtriſſimo, quàm virtutibus Ingolſtadij, ubi ſtudijs operam dabat, eximio, ita ſcribit Pater Gaſpar Lechnerus in *Sodali Parthenio*, lib. 1. cap. 9. Modestia morum, animique ſubmiſſione eâ vixit, ut cum omnes in oculis atque animis ferrent. Amabat familiaritatem inire cum ijs, quos fortuna inferior à reliquorum conſuetudine reiiciebat. Veſte obſoletiore libenter utebatur, & à Confeſſario ſapè adigi debebat,

ut

vt pretiosiores vestes pro familiæ
honore tuendo, subinde iudue-
ret. Orandi studio, & conscien-
tiæ puritati impensè studebat, vt
singulis hebdomadis culpas certò
expiaret. Vnde factum, vt pri-
diè quàm è vita discederet, moni-
tus, vt si quid animum sollicitum
haberet, foras proderet, vix levè
culpam repererit. Corporis edo-
mandi multum studiosus fuit, vt
ferè nihil in eo genere ab aliquo
gereretur, cui non se locum præ-
beret, ac multo iam tempore, sin-
gulis Sabbathis à cœna abstineret.
Denique cum & genus, & opes,
& præclara indoles, in maximam
spem eum ducerent; ille magna-
nimo iuvene dignissimum facin⁹
aggressus est, cœpitque supra hu-
mana ire. Iamque in eo erat, vt

abdicatis ijs, quæ nos imbelles animæ miramur, DEO se penitus in Religione manciparet, cum à DEO Optimo ad stipendia potius accipienda, quàm promerenda evocatus, relicto magno sui desiderio, variolis suffocatus, è vita abiit Ingolstadij Anno mortalis DEI-Hominis 1619.

STANISLAUS BRVDZINSKI, Polonus.

Sodalis Col: Califfi m: & P:scanien.

Illustri ac peruetusta in Regno Poloniæ, Paterna quidem Brudziniorum, Materna verò Russo-ciorum, vtrâque Senatoria ortus ex Familia Stanislaus, Anno salutis nostræ 1601. tenerioris cursum ætatis, non domi tantum, sed in Aula etiam Regia exegit: vbi Familiares nonnisi probatissimos

fimos admittens, pravaque exem-
 pla devitans, innocentiam vitæ,
 morumque integritatem retinu-
 it. Studiorum causa Posnaniam,
 ac deinde Calissium missus, tam
 in ludo literario, quam in coetu
 Mariano, omnibus suis commili-
 tionibus fuit exemplar modestiæ,
 speculum probitatis, dux & ante-
 signanus diligentiae. Verrere so-
 litus Oratorium Marianum, di-
 xisse aliquando, fertur, Se id non
 modò libenter facere, sed etiam
 non aliud munus perpetuum in
 Sodalitate ambire, quam eicien-
 di sordes è loco Oratorij. Eluce-
 bat in eo ultra ætatem singularis
 morum maturitas, & animi sem-
 per in qualicunq; offensa placidis-
 simi mansuetudo, quæ & aliorum
 impetus retardabat, & omnibus
 summe .

summe amabilis erat. Quinto ante morbum supremum die, in pervigilio SS. omnium, prænisi-
to prius diligenti examine, con-
scientiam generali totius vitæ
confessione expiavit, ita puram
ac innocentem, ut post eius obi-
tum testatus sit fieri tori li dex,
se nullam in Stanislao noxam
mortalem reperisse. Morbo de-
inde brevi pectore correptus, inter
atroces calculi, aliosque plures
cruciatu, ita quietus vultu ac mē-
te decubuit, nullum ut ei impati-
ens animi indicium, nulla vox e-
ruperit, nisi illa, quæ à suo pa-
dagogo frequenter urgebat, ut pro
se electorū nam pauperibus ero-
garet. Crescente in dies abiq. spe
sanitatis morbo, trina confessio-
ne innoxiam adornās potius, quā
emun-

mundans animam, hospitem ad se in viatici specie DEUM-Hominem tanto ardore ac reverentiâ suscepit, vt vix etiam spirans, demissitamen in terram genibus, absque villo fulcro per horæ ferme dimidium, eum sit præstolatus, ac præsentem continuatis per horam integram veneratus obsequiis. Tum ad Matrem eius Virginem conversus, consuetâ Sodalitati formâ, se ipsum eidem inservum perpetuum, etiam in supremo vitæ suæ termino devovit. Et sanè expertus est singularem Matris Misericordiæ opem in periculoso illo agone bonus filius, cum proxim^o morti sæpius similis respondenti ingeminaret: *Quæ ego ista merui, Virgo Beatissima? Non ego his dignus sum Virgo Beatissi-*

Beatissima. Ora pro me piissima Mater. Pridie mortis à quodam quaeritus, quidnam cogitaret? conversis ad Christi Crucifixi imaginem oculis, respondit: DEUM meum cogito. DEUM meum cogito. Tum iterum interrogatus, an mortem, DEO ita volente, libenter obiret? placidissime dixit: Libenter mortem de manu DEI accipio. Erga sui quoque nominis Tutelarem Beatum Stanislauum Kostkam religiosus, saepe imaginem eius osculatus dicebat: *B. Stanislai, tuum Stanislauum non desere!* Atque ita post vnius mentis infirmitatē, sacro perunctus oleo, applicatā etiam à Sacerdote tibi praesente, plenariā Indulgentiā, & SS. nomine IESU invocato, defixis in obiectam sibi

bi

bi sacram imaginem oculis, nobile Polonarum Sodalitatum fidus, corpore & spiritu in terris arde-
re, & lucere desijt, Anno ætatis
sue 14. *Ita testantur Annales Sodalitatis Calissiensis.*

Plures Athletas, illustria vel
huius cœtus vestri Posnaniensis,
sub Titulo sinè labe Conceptæ
Virginis Matris, decora, in Palæ-
stram hanc deducere, Sodales
Mariani. Ex vestro enim Albo
ab anno 1602. prodire ad purpu-
ram tres Romani Imperij Princi-
pes, ad Antistitum in Regno no-
stro Insulas 19, ad Palatinorum
lariclaviam 40, totidemque ad sub-
sellia Castellanorum, ad Abbati-
ale pedum 8. ad Cathedralium
Ecclesiarum Canonicatus 30. ad
diversas Religiosorum familias
ducenti

ducenti propè, præter alios, quorum statum ac dignitates iniuria temporum in Album non retulit. Verùm coronidis instar sit coronatus in Iaponia Victor

ALBERTUS MECINSKI,

Sodalis Lublinensis & Posnaniensis.

Ingens enim verò in Palæstra hac vestra virtutis nomen, cui⁹ Albo inscribi postulavit Anno 1614. dum exterum lustraturus solum, ac solem, ex Polonia abiret. De quo hæc strictim. Illustrissimis Rotinis oriundus ille, primà statim ætate virtutib⁹ vernare cœpit in Sodalitate Lublinensi, ac præsertim amore in magnam DEI Matrem, quam unicū suarum necessitatum Asylum appellabat. Ultra consveta Sodali-
bus opera, solenne illi erat, simul
lat

lat à somni quiete, lectoque tacitè relicto, horas rerum cœlestiũ meditationi tribuere, ac moderatorum vigilantiam sanctè fallere. Hinc vultum eiusdem perpetuus virtutis comes colorabat verecũdia, totum verò corpus modesta compositio. Inter sermones promebat sapè æstus illos votorum, quos altero non nisi in orbe limphis restinguendos, accēderant illustres Martyrum Iaponensium triumpho, in cœtu sodalitatis celebrati. Deliberabat iam de proposito vitæ, cùm subito mendiculi in platea vocem accipit, illud Davidicum occinentis: *Nolite confidere in Principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus. Quo* velut œstro percitus, Societati Iesu nomen dare, in animum indu-

xit; sed enim mentem hanc varia
eripiebant illi lenocinia mundi,
furores Orci, per ades, quas inha-
bitabat, toties obstrepentes, imò
& matris, quæ alapâ impressâ, cō-
stantiam adolescentis expugnare
volebat, ad primum de pio vitæ
proposito nuntium. Verùm o-
mnia hæc, loricatus seipso, ille,
virili superavit animo. Ergo Ro-
mam tandem à morte parētis ad-
volat ad Tyrocinium Societatis
IESU, ubi laxatis pietatis in cœlo-
rum Reginam habenis, inter pau-
cos eximius apparuit. Novis iis-
que per angustis exornare eam ti-
tulis, iconem illius ad ades D.
MARIE Maioris, eminūs de genu
venerari, Festa Mariana, octidua-
na corporis afflictatione præve-
nire, ac subsequi, in emaceratos
frequenti-

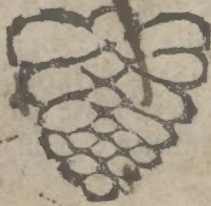
frequentib⁹ ieiunijs artus sævire,
omnibus virtutibus excolere ca-
pacissimam omnium mentem,
primæ tum Mecenij erant curæ.
Ergo tanto virtutum pabulo au-
ctæ veteres Iaponici martyrij flā-
mæ, in apertum erupere incendi-
um. Impetrata magno votorum
ābitu à Præposito Societatis Ge-
nerali, Iaponica Missio, enaviga-
ta longissima maria, tolerati a-
pud Hollandos durissimi carce-
res, immensi labores viarum exāt-
lati, tandem adita votorum apex
Iaponia, ipsumque Nangazachi-
um terminalis limes vitæ ac la-
borum. Centies ibi, & amplius,
magna undæ copia, in os supina-
tum, atq; viscera, Heroi Europæo
ingesta, iterumque ad motis ta-
bulis medullitis expressa. Septē
deinde:

264 CAPVT VIGESIMVM.

deinde diebus, omnibus vitæ præ-
fidijs destitutum, imò omnibus
enectū laponicæ crudelitatis pœ-
nis, furca ac fovea aquis putridis
stagnans, præfocabat, donec tandē
victorem spiritū exprimeret, ex-
promeretq; cœlo. Sic Mecinius ē
vitæ naufragio, ateritatis fortu-
natas insulas attingit, cœlumq; in
vndis relucens per suam imagi-
nem, re ipsa beatus comprehen-
sor obtinuit, magnus Heros
Palæstræ Marianæ.

Ad Maiorem Dei Gloriam.

B. V. M. H.

M.
præ-
bus
coe-
dis
adē
ex-
sē
u-
in
ri-
n-

